

משתלת - בוקסר את לרנר בע"מ

- שתילי אבוקדו - קיץ 2020-2021
- ניתן להזמין גם דו-שנתיים
- שתילי הדורים • שתילי זית

לפרטים ראה עמוד 11

הזמן הירוק

עמית

עיצובים

לפרטים ראה עמ' 9

שבועון הקיבוצים • מס' 1746 • כ"א באלול תש"פ • 10 בספטמבר 2020

נדב מן צובע את דוד פרלמוטר

עמ' 12

מכונה להעמסת חבילות קש שהמציא וייצר פייבל שריג שעומד מימין. על המשאית מימין, קלאוס שטרן

בקרו אותנו בפורטל החדש שלנו WWW.KENES-MEDIA.COM שם תמצאו את כל הכתבות וכל מה שחדש במרחב ההתיישבותי

הנחה מיוחדת
לחברי קיבוץ

***9901**

מטרו
מוטור
להיות חופשי באמת.

שירות עד בית הלקוח • פריסה ארצית
אפשרות למנגנון שבת • טרייד אין

36 תשלומים ללא ריבית

קלנועית אפיקים
תמיד נייד

יכולת תמרון מעולה | טכנולוגיה מתקדמת
טווח נסיעה עד 45 ק"מ

*עד 36 תשלומים באמצעות כרטיס אשראי, התשלום בכפוף לאישור חברות כרטיסי האשראי לפי שיקולן ועל פי תנאיהן. תוקף המבצע עד 30.9.2020 או עד גמר המלאי. התמונה להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

*נתוני טווח הנסיעה הינם בהתאם לנתוני היצרן, על פי בדיקת מעבדה. מרחק הנסיעה המירבי בפועל עשוי להיות קצר יותר, מאחר והוא מושפע גם מתנאי הדרך, תחזוקת הכלי וממאפייני הנהיגה.

מה קרה לכם תושבי בית שאן?

מה קרה לכם תושבי בית שאן? מאיפה בא לכם הכעס הנוראי הזה על השכן הטוב שלכם – קיבוץ ניר דוד? מי הרעיל אתכם בשנאה הזאת הבלתי נשלטת? קשה לי שבני עירי מש"סעים ומשוסעים נגד הקיבוץ שכה היטיב איתי ועם רבים אחרים. אני בן בית שאן ועד היום יש לי משפחה גדולה בבית שאן. גדלנו עשרה ילדים במשפחה קשת-יום. עלינו מעיראק בשנת 1951 והגענו למעברה בבית שאן. אבי עבד שנים רבות בקבוצת סולל בונה בקיבוץ מעוז חיים. הוא אהב את הקיבוץ ואהבו אותו. במסע הלוויה שלו ליוו אותו רבים מחברי הקיבוץ איתם התיידד במשך השנים. הכרנו את השכנים שלנו מקי-בוצי הסביבה. בני ובנות הקיבוץ באו אלינו לבית שאן. חינכו אותנו בתנועות הנוער. ביקרו אותנו בבתי ההורים ובבתי הספר. דאגו לנו, לי-מדו אותנו את אהבת הארץ ואהבת האדם ואף קלטו רבים מאתנו אצלם בקיבוצים ונהגו בנו ככבניהם. את המעט שהיה להם חילקו בין כולם. כל ילדה וילד בבית שאן יכלו לקחת חלק בפעילות התנועתית שהייתה

מצמיחה ותומכת. אני ושניים מאחי התקבלנו בגיל צעיר לקיבוץ ניר דוד. הקיבוץ הפך להיות הבית השני שלנו. קיבלנו יחס הוגן ושוויוני כמו כל ילדי הקיבוץ, כך קלטו ילדים גם בקיבוצים אחרים. הרצון להיטמע בארץ ולהשתוות לבני המקום דחף אותנו קדימה. אני מגיל צעיר הדרכתי בתנועה בבית שאן והשתדלתי להעניק לילדי העיירה מה שהעניקו לי בני הקיבוץ שהדריכו אותי. אחרי הצבא שלח אותי קיבוץ ניר דוד ללימודי המשך כפי ששלח את בניו. למדתי הוראה וחינכתי חברת נוער שקלט הקיבוץ. בהמשך חיי נפצעתו בצבא והקיבוץ שוב שלח אותי ללמוד והפעם למדתי מהנדס ובוזה אני עוסק עד היום. גם אחי למדו: אחי פסיכולוג, עוד אח עורך דין. שתי אחיותיי עובדות סוציאליות, עוד אחות מנהלת חש"בונות ועוד אחים עובדים ומתפרגי-סים בכבוד. מעולם לא נפלנו לנטל על המדינה ולא באנו בטענות לאף אחד. כולנו התפתחנו כי למדנו לקחת אחריות על חיינו וספגנו את ערכי המשפחה, הקיבוץ והמדינה. לא

הייתה אז שרה לחיזוק וקידום קהילתי. התנועה הקיבוצית קלטה אליה אלפי ילדי עולים ממשפחות קשות-יום ואלפי ניצולי שואה. הקיבוץ הפך לביתם ורבים חיים בו עד היום הזה. לא הייתה שרה לחיזוק וקידום קהילתי שאיבדה את הדרך ובמקום לקדם זורעת הרס וחורבן ולצער לא הולכת בדרכי אביה, אדם יקר אותו הכרתי בבית שאן. פעם זה היה אחרת. אני מודה לקיבוץ ניר דוד שקלט אותי ואת אחי אל חיקו. זכינו בחינוך טוב וני-סללה לנו הדרך לחיים ערכיים רבי משמעות. אחי וחברי תושבי בית שאן – תתעוררו. קחו את המושכות לידיים ותעצרו את גל השנאה שמפריד בי-ניכם לבין שכניכם הטובים ומאיים על הנפש שלכם ושל ילדיכם הר-כים. בכוחכם לבנות את הקהילה שלכם על בסיס של אחווה, שותפות ואהבה, ולא על תחושת קיפוח וש-נאת חנם הרסנית. אני מאמין שייצאו מכם גם קולות אחרים.

בנוכה חיים קוחלי, היום חבר קיבוץ גן שמואל

כשהרבי נחמן מברסלב איננו אתנו

חסידי ברסלב פורקים כיום מעליהם כל עול אחריות ומשמעת וגם דאגה לחיים שלהם ושל המוני אזרחים נוספים שלא מה-חסידות. הדבר בא לידי ביטוי בהפרה רבתי של הוראות החי-רום שנוגעות לעניין ההדבקה בנגיף הקורונה. לתופעה הבלתי מובנת הזאת מצדם, הן בביתם פנימה ובמיוחד במרחב הציבורי, מתווספים גם האיומים שלהם על הרשויות ומקבלי החל-טות, מה שמעיד שהקהילה הזאת נעדרת כיום מנהיגים אחראים וחכמים שרואים קצת יותר רחוק מהקבר של הרבי נחמן באומן. נא לא להחליף את שמחת החיים של הברסלבים שבאה לידי ביטוי בשירה ובריקודים, דברים שברוך כלל מדביקים וסוחפים גם הרבה חי-לונים, בחובת ההתאפקות ודחיית סיפוקים גם של אמונה שנדרשת מהם עכשו בגלל שמדובר בנגיף שעדיין לא נמצא לו חיסון ובסכנת סחף להדבקה המונית שעלולה לגרום לקריסת מערכת הבריאות בישראל. ללא ספק אם היה הרבי נחמן מברסלב בחיים כיום עמנו, הוא היה אוסר לחלוטין על חסידיו את המשך התנהגותם המבישה והמסוכנת, וזאת מתוך חכמתו הגדולה ואהבתו הרבה לעם ישראל. בשולי העניין הזה לא מובנת בכלל ההתלהבות וקריאות השמחה של אלפי מפגיני בלפור שקיבלו השבוע במחאות כפיים את מאות חסידי ברסלב שהם תומכי בנימין נתניהו מאז ומתמיד שימשיכו להצביע בעדו יקרה מה שיקרה, שבאו בפעם הראשונה להשתתף בהפגנה בכיכר פריז בגלל "המצור" על אומן. אבל מה שמדובר יותר היא ההתעלמות של המפגינים הקבועים בכיכר מסכנת ההדבקה בנגיף, שהתעצמה עשרות מונים כתוצאה מנוכחותם של הברסלבים במקום. ובאותו הקשר עולה השאלה שאין מנוס ממנה, האם מפגיני בלפור יקבלו באותה התלהבות ושמחה גם מאות ואולי אלפי מפגינים אזרחי ישראל מהמגזר הערבי, שגם בו תחלואה גדולה אבל ששם יש לבנימין נתניהו תומכים ספורים בלבד, שיבואו לבלפור בגלל הבטן המלאה שיש להם על ביבי ולא מהיום.

אלנס מור, מסדה

אוי ברצלונה, ברצלונה

בתום משחק הכדורגל בו הובסה ברצלונה 2:8 ע"י יריבתה באירן מגרמניה, נקרא המאמן קיקה-סטיון אל הנהלת הקבוצה ובה נמסר לו שהוא מפוטר. לכאורה למה זה מגיע לו? הוא לא עמד בשער שבו נכנסו 8 כדורי-רים לרשת, הוא לא החמיץ מול שער היריב, הוא לא בלם, לא גלש, לא כדרר, לא, לא ולא, אבל זה רק לכאורה, למעשה, כמי שניהל את משחק-תבוסתו, חובתו להיות הראשון ששם את המפתחות והולך הביתה. אותו דבר קרה גם למפלגת הע-בודה היקרה שלנו – לא פעם, לא פעמיים ולא שלוש היא נחלה תבו-רות צורבות, מי שצריך היה להוציא מכך את המסקנה מיד היה העומד בראשה – עמיר פרץ, אבל עמיר הוא עמיר-צמרת, הוא נע ונד עם הרוח, הוא שכח מזמן מהיכן יוצאים שור-שיו, הוא חסר גזע שידרה (גם אחרי שקיצץ מה שקיצץ), לא ענייני וכל מעשיו ראויים אולי לאבחון כזה או אחר אבל זה לא בדיוק מה שמטריד

את מנוחתי. יכולתי גם לומר כמה מילים על השותף שלו איציק שמולי – גם הוא לא מהאנשים שבדיוק אצטער כשהם ייעלמו בבחירות הבאות מעל דפי הפרוטוקולים התנועתיים. אבל בראש התנועה שלנו, זאת שאני חבר בה כמעט יובל שנים, זאת שתליתי פליירים בשמה בראש חוצות, זאת שיצאתי לצמתים עם דגליה, זאת שראגתי שחבריה ימי-לאו קלפיות, זאת שכיחתי בהנהלת מוסדותיה, זאת שישבתי בישיבותיה המשמימות בכדי להבין מה מוליך אותה ברכה עד שנקעה נפשי. אז בא הכישלון המשולש פעם אחרי פעם, אחרי פעם – מישוהו מגוף חוק-תנועתי סחף את מירב הקולות מהמפלגה המפוארת שלנו, (כאן בא אולי המקום לניתוח מפורט ומא-ריך מה גרם למה ואיך לשנותו אבל אדלג על כך כי לא זה הרגע). אז נכון שחניק לא הייתה השוע-רת, גברי לא הכלם ויורי לא בדיוק שחקן הספסל, אבל הם קיבלו את

רוצה לפרסם?

שטח זה יכול להיות שלך!

לפרטים 074-7457405

קו לחשבן

הזמן הירוק

הרפת והחלב

עורך: יעקב לזר lazar.nachshon@gmail.com • מנכ"ל: פרמה זילברמן • מנהל מדיה ופרסום שי מזרחי 050-6866619 • עיצוב ועריכה גרפית: בני בנגלס
 כתבים: ארנון אבני, עילי קדם, שוש גרץ, חני סולומון, יובל דניאלי, אברהם שרון, אבנר רון • הפקה: ttova@kenes-media.com 074-7457405
 יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, יורם טביבי, 052-2773132
 מודעות: ttova@kenes-media.com • המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות
 חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו למושב, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה היוצרים 6 אור יהודה •
 כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה.
 סיימתם לקרוא? אנה השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמון למקום מנוחים.

טרינה סולאר איתכם לאורך כל הדרך

- טרינה סולאר, יצרן הפאנלים הסולארים בין המובילים, היציבים והוותיקים בעולם, שנת הקמה 1997
- משנת 2007 נמצאת בשוק הישראלי עם מעל 13 שנות פעילות בישראל
- מערך מכירות עם נציגות מקומית בארץ לשירות 24/7
- מערך תמיכה טכנית מקומית
- שיאים בינלאומיים בחדשנות, הספק ונצילות בתחום ייצור פאנלים סולאריים
- פאנלים בהספקים גבוהים המאפשרים ניצול שטח הגג באופן מקסימלי ומרבי 450W-495W-550W-600W

אחריות עד 30 שנה

ניר דוד - סקירה שבועית

הקבוצה בכניסה לבנייה של הקיבוץ. האסי הוא של כולם. הבנייה לא

עשר וחצי בלילה שבין ראשון לשני השבוע, חברת ניר דוד מסמסת לחברה שלה בקיבוץ אחר: "ברג" עים אלה ממש על הבית שלי. 20 פלוס חבר'ה, שהגיעו לפני שעה עם אהלים ושק"שים, ופרצו בשער. רצו וצעקו בכל הקיבוץ. (בזמן ההשכבה. הילדים נבהלו - מי צועק בחוץ?) עכשיו בעזרת המש" טרה הוחזרו לשער לידנו ומסרבים להתפנות. כל הקיבוץ פה בחוץ להפגין מחאה שקטה מול המשט" רה, ששומרת שלא יהיו מכות בין הצדדים, אבל גם לא ממש מוציאה אותם. אני בפנים עם שלושה יל" דים ישנים. צ'קלקות, מגפונים, צפירות וצעקות. טירוף מוחלט".

ביום ג' הגישו מפלגת ש"ס וח"כ משה ארבל מש"ס עתירה מנהלית לבית המשפט המחוזי בנצרת, כדי רישה לפתוח מיידית את הנחל לכלל תושבי ישראל. העותרים טוענים שאם רוצים להגיע להסדר של פשרה בנושא האסי, יש לעשות זאת כשהשער פתוח.

הקיבוץ נערך להגשת כתב הגנה וישנן מספר אפשרויות בנוגע לתביעה: מכיוון שמדובר בעתירה מנהלית, יתכן שהשופ" טת תחליט שזה לא המקום הנכון לרון בה. יתכן שבית המשפט יח" ליט ברוח דבריו של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד ארז קמי" ניץ, שלציבור הרחב קיימת זכות גישה לנחל האסי, אבל יחד עם זאת צריך לאפשר לתושבי הקיבוץ לשמור על שגרת חייהם. החלטה כזו תסייע ליישב את המשבר. אם בית המשפט יחליט שהשער צריך להיות פתוח - בכונת ניר דוד להגיש ערעור לבג"ץ.

ח"כ ארבל טען כי באם העתירה תתקבל, "היא תחול באופן שווה על רעננה כניר דוד ואף מעגן מיכאל. שטחים ציבוריים שייכים לכלל עם ישראל ואין אף גוף שרשאי לנכס אותם". בקיבוץ מעלים טענה נג" דית מעניינת - גם הכפר ספסוסה

ביום ג' הגישו מפלגת ש"ס וח"כ משה ארבל מש"ס עתירה מנהלית לבית המשפט המחוזי בנצרת, כדי רישה לפתוח מיידית את הנחל לכלל תושבי ישראל. העותרים טוענים שאם רוצים להגיע להסדר של פשרה בנושא האסי, יש לעשות זאת כשהשער פתוח.

הקיבוץ נערך להגשת כתב הגנה וישנן מספר אפשרויות בנוגע לתביעה: מכיוון שמדובר בעתירה מנהלית, יתכן שהשופ" טת תחליט שזה לא המקום הנכון לרון בה. יתכן שבית המשפט יח" ליט ברוח דבריו של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד ארז קמי" ניץ, שלציבור הרחב קיימת זכות גישה לנחל האסי, אבל יחד עם זאת צריך לאפשר לתושבי הקיבוץ לשמור על שגרת חייהם. החלטה כזו תסייע ליישב את המשבר. אם בית המשפט יחליט שהשער צריך להיות פתוח - בכונת ניר דוד להגיש ערעור לבג"ץ.

להילחם". הפוסט הזה זכה לתגובות רבות, ואחד הבחורים מהקבוצה הזמן להתראיין ביום א' אצל אמנון לוי. הוא הוצג על ידי המנחה כנער (הוא כבר מוזמן לא), וטען למשל שסגרו בפניו את הקיוסק וסירבו למכור לו ולחבריו שתייה. בקיבוץ אומ" רים שהקיוסק סגור מזה זמן, כיוון שהובהר להם שאי אפשר לסרב למכור לכל מי שרוצים לקנות בו, ולכן הוחלט שהקיוסק בשלב זה לא יפעל. בניר דוד יש כוונה להגיש נגד חברי הקבוצה תלונה במשטרה על השגת גבול.

חברי ניר דוד עוברים בחודשים האחרונים תקופה לא פשוטה, וב" קיבוץ עצמו ישנם חילוקי דעות בין חברים שסבורים שצריך להגיע להסדר של פשרה שיאפשר רחצה באסי בתוך הקיבוץ יחד עם שמ" רה על שגרת חיים נורמלית, לבין מי שסבורים שאת הפתרון לרח" צת הציבור באסי יש למקם מחוץ לשטח הקיבוץ.

כמנהיג אזורי אמיתי עם אחריות ושיקול דעת. עם כל חומרתו של המשבר כדאי לשמור על פרופור" ציות. יש קיבוצים שרצים כבר 15 שנה לממ"ד..."

בשישי אה"צ, קבוצה של צע" רים וצעירות התרחצו בחלק הפי" תוח לציבור של האסי ואחר כך התיישבו בכניסה למבנה מקורה ובו בריכת השחייה של הקיבוץ. מדובר בשטח פרטי שנקנה על ידי הקיבוץ, שנמצא עשרות מטרים מהנחל. הנחל אכן שייך לציבור ו-5 מטר מכל צד שלו זה שצ"פ, אבל המבנה שבו בריכת השחייה הוא פרטי לחלוטין ולא הייתה לצ" עירים שום עילה להיום שם. אחד מחברי הקיבוץ הפיץ בפייסבוק תמונה של חברי הקבוצה יושבים על כסאות פלסטיק בחזית הברי" כה וכתב בין היתר: "הגיע הזמן להוריד את הכפפות ולהתחיל להשיב מלחמה. נגד בריונות, נגד ונדליוז ונגד 'הכל מגיע לי'. זה הבית שלנו ולפעמים על בית צריך

שבו מתגורר אחיו של שר הפנים אריה מכלוף דרעי ולדרעי עצמו יש בית שם, נעול על ידי שער חשמלי. אם צריך לפתוח את השער בניר דוד, צריך לפתוח אותו גם בספסופה ואם יהיה צורך, הקיבוץ יגיע לשם כדי למחות. לא בטוח שדרעי ירצה את ההסתבכות הזו.

מוכיר ניר דוד, שלמה גלזר, הופיע במועצת התנועה הקיבוצית (זום) ברביעי שעבר והציג תמונת מצב של הקיבוץ בימים אלה. בין היתר אמר: "קיבלנו החלטה אסט" רטגית יחד עם ראש המועצה האזורי רית יורם קרין ועם מוזכ"ל התנועה ניר מאיר, שלא להפוך את המאבק המקומי למאבק של התנועה הקי" בוצית נגד כולם. הבנו כי תהיה זו שגיאה חמורה לערב את התנועה הקיבוצית. התנועה עוזרת ומסייעת בכל יום ובכל שעה. זה מתואם, מר" שכל ומאוד נכון, ואנחנו מעריכים את עזרתם של יורם, ניר וצוותיהם. לשמחתנו אנחנו מתואמים עם ראש עיריית בית שאן, ז'קי לוי המתפקד

מ.א. יואב תפצה את קיבוץ כפר מנחם ב-2.6 מיליון שקל

מחלוקת בנוגע לפיצוי הכספי, כאשר המו" עצה טענה כי איננה חייבת להעביר פיצוי לקיבוץ.

כפר מנחם הגיש תביעה וטען כי בין הצדדים נחתם הסכם המחייב תשלום פיצוי כספי עבור הקרקע שהועברה. מ.א. יואב טענו כי על פי דין הפקעות קרקע, הקיבוץ אינו זכאי לפיצוי. השופט יעקב דנינו קבע כי המועצה מבקשת להתנער מהסכם עליו חתמה, באופן המצביע על חוסר תום לב. הוא פסק כאמור, שעל המועצה לשלם לקיבוץ 2.6 מיליון שקל פלוס הוצאות משפט.

המועצה האזורית יואב תפצה את קיבוץ כפר מנחם בסכום של כ-2.6 מיליון שקל, בשל קרקע שהעביר לה הקיבוץ לצורך הקמת קריית חינוך. כך הח" ליט לאחרונה בית המשפט המחוזי בבאר שבע. המועצה, שבראשה עומדת ד"ר מטי הרכ" בי, ביקשה להקים על קרקע של כפר מנחם, בסמוך לביה"ס התיכון צפית, גם בית ספר יסודי וגן ילדים. הקיבוץ נתן את הסכמתו להקצאת הקרקע, בתנאי שהמועצה תפצה אותו בקרקע חלופית או פיצוי כספי. הק" צאת קרקע חלופית לא התאפשרה והתפתחה

ראש הנקרה: בוטלה תכנית להקמת כפר נופש סמוך לקיבוץ

במיוחד באה מקרב תושבים בהרחבה, שטענו כי הרעשים שיעלו מהאתר, מוזיקה, מנגלים, תחבורה וכיו"ב, יפגעו באיכות חייהם. חשש נוסף היה מכניסת יזם חיצוני למיזם, באין יכולת לקיבוץ לשאת בעלויות הכרוכות בה קמתו והפעלתו. ההנהלה שהובילה את המה" לך, התייחסה בעיקר בצורך בפיתוח כלכלי, הגדלת מקורות הפנסיה לחברים ולאפשרויות פיתוח לא תיירותיות במקום.

הצבעה בקלפי לגבי התכנית, 112 חברים וחברות הצביעו בעד ביטול התכנית ומשיכ" תה מהוועדה המחוזית, 42 חברים הצביעו בעד קירומה.

בהצבעת קלפי שנערכה בשבוע שעבר בראש הנקרה, בוטלה ברוב גדול, תכ" נית להקמת כפר נופש בסמוך לקי" בוך. מדובר בתכנית שהחלה להתגלגל לפני 12 שנה, להקמת מיזם תיירותי - כפר נופש ואטר" קציות אחרות מדרום לקיבוץ, על שטח של 110 דונם, לא רחוק מבתי ההרחבה הקהילתית. לקראת הגשת התכנית להפקדה בוועדה המחוזית, למתן תוקף, העלתה קבוצת חב" רים הסתייגויות באשר להיתכנות הכלכלית, התאמתה של התכנית לבחירות התעסוק" תיות של הבנים ומצבו הרמוגרפי של הקי" בוך, בבחינת מי יעבור במיזם. התנגדות חזקה

להב אנרגיה ירוקה בע"מ

המפתח להצלחה שלך

מימון
רפת לול או
כל סככה
אחרת

להב נסחרת בבורסה של ת"א לחברה יכולות כספיות נרחבות לצורך המשך פיתוח תחום האנרגיה הירוקה.

לחברת צוות מקצועי, אמין ומנוסה המנהל את מתקני האנרגיה, תוך שיתוף פעולה מלא ורציף עם בעלי המקרקעין עליהן המתקנים ממוקמים. החברה רואה כיעד עליון את הצורך לשמור על המוניטין שלה כמי שעומדת בהתחייבויותיה ובעלת מוסר תשלומים גבוה.

להב אנרגיה ירוקה בע"מ הינה זרוע האנרגיה הירוקה של החברה הבורסאית להב אל. אר. רילאסטייט בע"מ ("להב") המהווה את אחד ממנופי הצמיחה העקריים של להב.

להב אנרגיה ירוקה בע"מ בעלת ידע וניסיון מוכחים לאורך זמן ובהיקפים נרחבים בתחומי הייזום, ההקמה, הרכישה, האחזקה והניהול של מערכות לייצור חשמל פוטו וולטאי בישראל.

**בעלי גגות מעל ל-500 מ"ר המעוניינים להשכיר את הגג, בעלי קרקעות מעל 80 דונם -
צרו קשר עוד היום!**

טלפון 09-9527700 | פקס 09-8359108

700 ליטר דלק

ח"כ משה ארבל, ש"ס. "ככה נראה לוחם זכויות".

פסק הדין הערעורייני נגד רפאל פנחסי בגין העברת כספים שלא כדין שלא הייתה ולא נב-ראה? (1997, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי). או הרשעתו המרושעת של עופר חוגי, ח"כ לשעבר של ש"ס, על שהוציא במרמה כספים מהמדינה (2008). שלוש שנות מאסר, 200 אלף שקל קנס כספי? (ישנם עוד). מה שהרבה יותר סביר שיקרה הוא, שבית המשפט, שאמון על שמירת האינטרסים של ההגמוניה האשכנזית הישנה, יפסוק דווקא לטובתם של חברי ניר דוד, ולא יורה לפתוח את שער הקיבוץ לכל מי שחפצים לטבול באסי. הוא ינמק את החלטתו בטיעון מופרך – הצורך למצוא פתרון שיאפשר גישה לנחל, אבל גם יאפשר לחברי הקיבוץ לקיים שגרת חיים נאותה. ראו תראו שכך יהיה.

מי היה צריך לטפל בקיבוצים?

דינה דיין. בשבוע שעבר הוקדש לה קטע במדור, אחרי שצייצה שבמערכות החינוך בקיבוצים אין ילדים ממוצא מזרחי. היא קיבלה תגובות נזעמות, וכשמישהי סיפרה לה על אחותה התימניה שהייתה 15 שנה חברה בתל קציר, ענתה דיין: "מכירה טוב מאוד את סיפורי התימנים בקיבוץ. גם בקיבוץ של בעלי יש תימניה אחת שקוראים לה 'התימניה'. נחמד הדבר הזה". בעלה, כך טרחה לציין, הוא מקיבוץ של השומר הצעיר.

במדור שעבר פרסמתי את הציטוט הזה וגם את שם הבעל, ומיד עם הפרסום התבשרתי שהוא בן עין השופט. דיברתי עם מספר אנשי שים בעין השופט וקיבלתי אישור למונח מאליו – ישנם היו והיו במערכת החינוך של הקיבוץ ילדים וילדות ממוצא מזרחי. לעומת זאת נאמר לי, שלא מכירים בעין השופט חברה שקוראים או קראו לה בעבר "התימניה", כדי להבדיל אותה מהאצולה האשכנזית. אם דיין תרצה להסביר מהיכן לקחה את הסיפור הזה, נשמח לפרסם.

עכשיו דיין חזק בקטע של האסי. היא אחוזת התפעלות מחי"כ משה ארבל מש"ס, שהגיש לבית משפט תביעה לשחרור האסי. "תלמדו, חברי היקרים בשמאל", כתבה דיין על ארבל, "ככה נראה לוחם זכויות. ככה נראה מאבק למען כלל עם ישראל. בלי להתחשב בצבע שלהם, במוצאם במקום מגוריהם". גם כאן היו הרבה תגובות, בעיקר על יחסה של ש"ס ונבחריה לנשים, להט"בים, ערבים וכיו"ב. דיין לא התרשמה. רכובה על גל ההסתה נגד הקיבוצים צייצה: "מי שהיה צריך לטפל בקיבוצים זה מפלגות השמאל. אבל לא. בישראל זה לא יקרה". היא לא הסבירה איך היא מציעה לטפל בקיבוצים.

מכאן ואילך התנהל בין השניים קרב טוויטר משובח. סמורץ ענה: "מעדיף אלף רב"טים בקריה, מאלוף אחד שהיה חלק ממכונת הסירוס של חיילי צה"ל ומשווה את החברה הישראלית לנאצים". גולן השיב: "בצלאל אתה באמת גנרל טוויטר מרשים. יודע לציין באומץ ולחסל איומים בטוויטר כמו ענק. תזכור שה"סיבה היחידה שאתה יכול לשבת בבית שלך ולציין נגד צה"ל, היא כי חיילי ומפקדי צה"ל נמצאים בשטח. כי אנשים כמוני לא השתמשו כמוך, אלא סיכנו את עצמם בשביל לשמור על המדינה". וכן הלאה.

במסגרת הקרב העלה גולן איור שבו נראה סמורץ ומזכרים 700 ליטר דלק. סמורץ התראיין לרדיו גלי ישראל, נשאל על כך ואמר: "הגיע הזמן שאתבע את מי שמפיץ נגדי דיבה. כדי שפעם אחת יהיה פסק דין ברור בנושא. אני לא מתרגש כשכל מיני צייצני טוויטר מפיצים שטויות. אבל כשזה מישהו ברמתו של ח"כ יאיר גולן, זה מהדהד".

סמורץ בבעיה לא פשוטה. אחרי שהוא הכריז ש"מערכת המשפט בישראל רקובה ומעוותת מוסרית וערכית", ובפעם אחרת ש"מערכת המשפט שוברת שיאים של טמטום וניסיון לחנך מחדש", ובעוד פעם ש"מערכת המשפט לא ראויה לאמון הציבור" (וכן הלאה יש לא מעט ציטוטים שלו בנושא הזה), דווקא הוא יבקש שמערכת המשפט תעשה עמו צדק? מי לידו יתקע, שבמקום פסק דין שייקבע שלא היו 700 ליטר דלק, מערכת המשפט שלנו, רקובה ומעוותת מוסרית וגם ערכית, לא תחליט בדיוק ההפך? (חוץ מזה יש לחי"כ יאיר גולן חסינות).

הליטר. הסרטון בו נראה צעיר פלסטיני מיידה אבנים על כוח צה"ל במרכז חברון, והחיילים לא יורים לעברו ומאפשרים לו לשוב ולזרוק אבנים, עורר את חמתו של חי"כ סמורץ שצייץ: "מעדיף אלף סרטונים של אלואר אזריה, ולא אחד מביש ומסוכן כזה. מי שאימן את החיילים האלה להשיב ככה, לא ראוי להיות מפקד עוד יום אחד".

העבר הצבאי של סמורץ לא מרשים במיוחד. בדצמבר פרסם האלוף מיל. אלזער שטרן את הפוסט הבא על סמורץ: "הוא היה בחור ישיבה. למד בישיבה ודחה את גיוסו כחוק, מה שנקרא מסלול 'תורתו אומנותו' כך היה עד שבגיל 28, לאחר שהשלים תואר במשפטים (כן, תוך כדי 'תורתו אומנותו'), החליט להתגייס לשירות קצר בצה"ל. עוד הוא משרת את שירותו הקצרצר בצה"ל, ליתר דיוק כחודש לאחר גיוסו, החלה תקופת בחירות, והבחור ישיבה חייל החליט לרוץ לפוליטיקה. לשם כך קיצר את שירותו המקוצר (מה שנקרא 'מקוצר'), ויצא לדרך חדשה של שלושה חודשים בפוליטיקה". סמורץ השיב: "אין לי שום כוונה לרדת לרמה ובטח שלא להתנצל על מסלול חי".

נחזור לציץ של סמורץ, שהוא מעדיף אלף סרטונים של אלואר אזריה וכ"ו. הציץ הרגיל את חי"כ אלוף מיל. יאיר גולן שצייץ בתשובה: "רק רב"ט מהקריה שמעולם לא התמודד עם הפרות סדר, יכול לצאת בהצהרות מהסוג הזה. רק פאשיסט יכול לקרוא לירי ללא הבחנה באזרחים. תתפללו להי שלא סמורץ יקבל החלטות על הילדים שלכם".

צדק מבית המשפט?

המשפט שלנו תעשה צדק עם כל עם ישראל? זו המערכת שתפרה תיק לאריה מכלוף דרעי ושלחה אותו לכלא ל-4 שנים על לא עוול בכפו, מכיוון שזיהתה צעיר חרדי מצליח, ממוצא מזרחי, שמאיים על ההגמוניה האשכנזית הוותיקה? (1999, שוחד מרמה והפרת

הסיפור שכנראה ילווה את בצלאל סמורץ עד שתסתיים הקריירה הפוליטית שלו, (או עד שתהיה בעניין פסיקה של בית משפט), הוא הסיפור על 700 ליטר דלק.

ב-2005, ערב ההתנתקות, פורסם כי שב"כ תפס 700 ליטרים של דלק ושמן אצל חמישה אנשי ימין, שעל פי החשד ביקשו לפגוע בתשתיות כדי למנוע את הפינוי. אחד העצורים היה סמורץ, שהוחזק שלושה שבועות במתקן של השב"כ ובסופו של דבר שוחרר ולא הועמד לדין. בוויקיפדיה מוזכר האירוע ונאמר שם: "סמורץ הכחיש כי נחשד באחזקת דלק ואמר שחסימת כבישים היא אקט דמוקרטית מקובל בישראל" (אקט דמוקרטי מקובל, עד שהחוסמים הם המפגינים בבלפור).

סמורץ כאמור מכחיש ואומר להד"ם, אבל סגן ראש השב"כ בעבר, יצחק אילן, אישר את הסיפור. בראיון למעריב במרץ 2019, אמר אילן: "אתם יודעים שאת סמורץ, שכנראה יחנך את ילדיכם אם הם יעלו לשלטון, אני חקרתי אותו. הוא היה מחבל. אמנם יהודי אבל מחבל. הוא, בזמן ההתנתקות, רצה לפוצץ מכוניות נוסעות בכביש איילון. בשיא הפקקים עם נפט. תפסנו אותו עם 700 ליטר של חומר. כמו אחרון העבריינים, שלושה שבועות הוא שומר על זכות השתיקה. חברה הוא מסתיר את זה. לא תמצאו את זה בשום מקום. שלושה שבועות הוא שמר על זכות השתיקה". סמורץ הגיב שמדובר בשקר, ויצחק אילן הוא "ברברן".

השבוע התחולל קרב טוויטר מרשים בין האלוף (מיל.) יאיר גולן ובין בצלאל סמורץ, ובמסגרת הקרב הזכרה גם פרשת 700

בעיה דומה צריכה להיות גם למפלגת ש"ס ולחבר הכנסת מטעמה משה ארבל, שהגישו בשבוע שעבר עתירה מנהלית לבית המשפט המחוזי בנצרת, בדרישה לפתיחה מיידית של האסי לכלל תושבי ישראל. האם מצפים בש"ס באמת ובתמים, שמערכת

הנחה מיוחדת לחברי קיבוץ

לצאת, מסעדות, להתראות עם חברות, לקנות תרופות... למרות שקשה לי ללכת, מאז שקניתי את הקלנועית אני עושה הכל. רינה נתנזון, לוד

קלנועית אפיקים תמיד נייד

יכולת תמרון מעולה | טכנולוגיה מתקדמת | טווח נסיעה עד 45 ק"מ

דגם S4 פרו החדש

רק ב- **23,000 ₪**
כולל מע"מ במקום ~~27,950 ₪~~
36 תשלומים ללא ריבית

שירות עד בית הלקוח • אפשרות למנגנון שבת • פריסה ארצית • טרייד אין

קלנועית אפיקים / *9901 / **מטרו מוטור** להיות חופשי באמת.

נקודות שירות ומכירה בפריסה ארצית: קלנועיות חיים גלעדי - משמר השרון | א.ג. קלנועיות - היצירה 12, אור יהודה | סילגי אפריים - הדר 39, מושב קדרון | גל פורת - מושב תימורים יפים וברוך - קיבוץ לוחמי הגטאות | קלנועיות אפיקים - מושב תימורים, קיבוץ אפיקים, קיבוץ מרחביה וכפר סבא. *נתוני טווח הנסיעה הינם בהתאם לנתוני היצרן, על פי בדיקת מעבדה. מרחק הנסיעה המירבי בפועל עשוי להיות קצר יותר, מאחר והוא מושפע גם מתנאי הדרך, תחזוקת הכלי וממאפייני הנהיגה. עד 36 תשלומים באמצעות כרטיס אשראי, התשלום בכפוף לאישור חברות כרטיסי האשראי לפי שיקולן ועל פי תנאיהן. תוקף המבצע עד 30.9.2020 או עד גמר המלאי. התמונה להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

ההסכם בו איבד מחנה השלום את דרכו

בשבוע הבא ימלאו 27 שנה להסכם אוסלו: הימור שאת מחירו משלם השמאל הישראלי, עד היום

שלילת המצב הקיים: החזון המשיחי פורץ אל תוך המציאות הקיימת ושולל אותה.

גאולה: החזון המשיחי לא בא לתקן את המצב הקיים, לשנותו או לשפרו, אלא לשנות את פני המציאות.

שינוי מהיר: הגאולה בחזון המשיחי חייבת להיות מידית: קפיצה גדולה מן ההווה החשוך אל העתיד הגואל. מזרח תיכון חדש, מעל תהום עוברים בקפיצה אחת.

אמונה ודאית. המשיחיסט החי' לוני סבור כי יש לו ידיעה רציונלית ודאית שאין לפקפק ביחס למה שצופן העתיד הגואל.

וישנם כמוני ייפורי גאולה. מהם ייסורי גאולה? הפיגועים, ו"קורבנות השלום" שצריך לעבור,

חותמים על הסכם אוסלו. יש משיחות חילונית

ב־2001, כשעברתי במערכת "ידיעות תק" שורת" ברעננה - זה היה בשיא תקופת הפיגועים - הציעו לי שני עיתונאים מעיתון השרון, "לקפוץ" איתם לקונו ביריחו, "כדי להמר קצת". לאזהרתי, הם השיבו שבקונו נו לא יורים. ראיתי את הקונו כמשל להסכם אוסלו. הסכם שלום כרולטה. השלום כהימור.

התחושה היתה של אבדן סנסורים של החברה הישראלית. מצד אחד פיגועים, מצד שני, שמים כסף אצל מי שמממנם. מצד אחד מזהירים מפני ערפאת, מצד שני ישראלים מנהלים את כספיו.

הסכם אוסלו - הוא קו פרשת מים בסכסוך הישראלי פלסטיני ובמצב

השמאל שהלך לאיבוד אחרי ההסכם, הקצין ואיננו מתאושש. הוא כבר לא אומר "שטח חים תמורת שלום", אלא רק "די לכיבוש", בלי שלום. זה חלק מתוצאת אוסלו. הפער בין החזון הכמעט משיחי, לתוצאה הטררגית של אוטובוסים מתפוצצים, ביטל את המחשבה שיש להציב את השלום כתנאי לכל הסכם. מה שנותר, זה לקבל את הדרישות הפלסטיניות - סוף לכיבוש - בלי דרישה לסיום הסכסוך.

יגאל כרמון, ראש מכון ממרי, שבו אני עובד, תמצת את דעתו על ההסכם במאמר בידיעות אחרונות, ב־20.9.93, שבוע אחרי החתימה עליו. זה היה מאמר אשר צפה וניתח במדויק את כשלו, אחד לאחר. לא כהערת אגב, אציין כי באותו עמוד, הופיע מאמרו של עמוס עוז, תחת הכותרת "שמעון פרס, אדריכל": מאמר רווי הערצה, למוביל המהלך "הנועז". תשאלו מה ההבדל בין השניים? כרמון קרא את החומר בערבית, האזין לדרשות במסגרים ולנאומים; עוז קרא את משאלות ליבו.

חזק בביטחון, חלש בפוליטיקה

ההתנחלות של גוש אמונים בסבסטיה, הניסיון להפיל את ממשלת שמיר מתוך כה ("התרגיל המסריח") והסכם אוסלו, היו שלושה אירועים שביטאו את אותם דפוסי התנהגות של רבין, ממש "העתק-הדבק". התקבלו בהם הכרעות אסטרטגיות שספק אם רבין היה מקבל, לו שלט בתהליכים במלואם. במקרים כאלה, אחרי שהסכים לחלטה, הוא התחיל להתלונן עליה. בספרו "פנקס שירות" הוא שפך אש וגופרית על ההתנחלות בסבסטיה שאישר; לניסיון הפלת ממשלת שמיר, קרא בדיעבד "התרגיל המסריח"; לגבי אוסלו הוא אימץ את ההגדרה שההסכם הוא כמו גבינה שוויצרית מחוררת. בכל המקרים, זה מעיד על יחסו

להחלטות שקיבל מתוך חולשה. עקב האכילס של רבין, היה מעמדו במפלגה. הוא לא שלט בה. בשיא כוחו, לאחר ניצחונו בבחירות של 1992, לאחר שמפלגת העבודה היתה 15 שנה במדבר האופוזיציוני, הוא לא הצליח להעביר את מועמדו למוכ"ל במפלגה. נבחר ניסים זוילי, המועמד של פרס והחבר ב"שמיינה" שהיוותה קבוצת כוח שתמכה בפרס (ובעיקר בקידום חבריה). מאחורי רבין לא הייתה קבוצה מגובשת בעלת עצמה.

הזרם המרכזי במפלגת העבודה, שהיה בסיס התמיכה של רבין, הודקן והתפורר. זה עניין סוציולוגי ששווה מחקר: איך נעלם הזרם "המפא"י" במפלגה. הדבר קשור גם לשיטת הפריימריז שהונהגה אז והעלתה דור חדש של פוליטיקאים יוניים מאוד, שדחקו ברבין לתת הכשר לאש"ף, חרף עמדתו; וזה שייך גם לרוח תקופה שהשתנתה: מ"עוד עז ועוד דונם" עברנו ל"הכל כאן ועכשיו", גם בתהליך השלום. ואכן רבין הרבה להתלונן על "רוח העכשווים" שהשתלטה עלינו.

רבין תיעב את הפוליטיקה המפלגתית ("אני לוקח כדור נגד בחילה", "זו גוע' ליציה") וזה היה בעוכריו. הוא היה מנוכר לסחר מכר הפוליטי. את תהליך אוסלו לא הוא הוביל. אבי גיל ראש לשכתו של פרס, כותב בספרו "נוסחת פרס", על כמה מקרים, קריטיים, בהם רבין ידע על ההחלטות רק בדיעבד (הארץ 8.3.18).

הרחק מעיני המודיעין

אורי שגיא, ראש אמ"ן דאז, אמר כעבור שנים בריאיון מוקלט (6.8.15): "רבין רצה משהו אחר: זה הסכם מלא חורים, הסכנו את תשומת ליבו של רבין לכשלים. שמו את הדגש על התהליך [יותר מהתוכן]. זה היה מו"מ שנוהל במיקור חוץ, של אנשים חסרי תמונה רחבה. הסכם עם הרבה מאוד חורים, ללא הסתכלות של אנשי המקצוע. רבין

הסכים לתהליך: אמר שלא יודע אם יצא מזה משהו. החליט באוגוסט ללכת, בניגוד לדעתו הבסיסית, על אוסלו ולא על סוריה. הפלסטינים התכוונו להשתמש בנשק המדיני באמצעות ההסכם. במודיעין היתה גישה מאוד פסימית לגבי סיכויי ההסדר... ככלל חשבנו שההסכם לא טוב. הפרדנו בין התהליך להסכם. באוסלו הדרך להשגת ההסכם לא הצליחה. לא בריוק אפשר לסמוך על מילתו של ערפאת. הוא לא כוס התה שלנו... לא בטוח שהיה נכון לשים את אמ"ן בצד." (שגיא סירב להשיב לשאלה אם היה נכון ללכת להסכם, כי זו "הכרעה מדינית"). בראיון ל"סופשבוע" של "מעריב" (18.10.13) אמר הפרשן אהוד יערי: "מור" שת רבין לא מתארת במדויק את מה שחשב. אנשים שוכחים שב־95 רבין הגיע למסקנה שערפאת מרמה, ושאינו לו כוונה לעשות פשרה היסטורית. הוא החליט להציב לו סוג של אולטימטום, אבל בינואר '96 היו אמורות להתקיים בחירות ברש"פ ורבין החליט לעכב את האולטימטום. ואז הוא נרצח. רבין אמר לקיסנינג'ר, וזה מידיעה, שהוא עומד לעשות הערכה מחדש של הסכם אוסלו."

הפיתוי המשיחי

בשנת 2003 כתב גולן להט, אז דוקטורנט נט צעיר באוניברסיטת תל-אביב, את הספר "הפיתוי המשיחי", שלא זכה לתשומת לב ראויה. הגילויים והמסקנות שמציג הספר הם לא פחות ממהפכניים. תוך השוואה לתפישות זמן טוטליטריות בעת החדשה - שאפיינו בעיקר זרמים רדיקליים-משיחיים מהמהפכה הצרפתית דרך הקומוניזם הרוסי וכלה בפשיזם האיטלקי - התאהב השמאל הישראלי ברעיון הגאולה המודרני, טוען להט. זהו הספר הראשון שגיבש הסבר כולל לעלייתו רבת התקווה של השמאל הישראלי ולקריסתו האדירה. להט מנתח את תופעת המשיחיות החילונית ויתו"מלבישה" על ההסכם:

כחלק ממחיר הגאולה. להט לא היה בודד באבחנתו. שנים אחר כך, אמר הסופר אהרון אפלפלד, בשיחה עם צבי צמרת, לשעבר מנכ"ל יד בן צבי, על הסכם אוסלו: המנהיגות שלנו אינה רואה שמשטים בנו? איך ייתכן שהעיניים עיוורות כל כך? איך ייתכן שחוזרים על העיוורון שהיה בימי משיחיות השקר של שבתאי צבי?

...

ב־5.10.95 הציג רבין לאשרור הכנסת את הסכם הביניים של אוסלו. בנאומו אמר: "גבולות מדינת ישראל לעת פתרון הקבע יהיו מעבר לקווים שהיו קיימים לפני מלחמת ששת הימים. לא נחזור לקווי 4 ביוני 1967. ואלה הם עיקרי השינויים - לא כולם - כפי שאנו רואים אותם ורוצים אותם בפתרון הקבע: בראש ובראשונה ירושלים המאוחדת, שתכלול גם את מעלה אדומים וגם את גבעת זאב כבירת ישראל, בריבונות ישראל... גבול הביטחון להגנת מדינת ישראל יוצב בבקעת הירדן, בפירוש הנרחב ביותר של המושג הזה. שינויים שיכללו את צירוף גוש עציון, אפרת, בית"ר ויישובים אחרים שרובם נמצאים מזרחית למה שהיה 'הקו הירוק' לפני מלחמת ששת הימים. להקים גושי יישובים, והלוואי שהיו כמותם, כמו גוש קטיף, גם ביהודה ושומרון."

אלה לא דברים שניתן לשייכם להסכם אוסלו - הם עומדים בסתירה לו. ואולי יש בהם כדי לחזק את ההערכות בדבר הרהורי כפירה שלו בהסכם. אין לדעת, כי כעבור חודש הוא נרצח.

סיפור אוסלו הוא הסיפור על אבדן המרכז הפוליטי בתנועת העבודה וניצחון השוליים שבה, שהביא להקצנתה ולאבדן מעמדה כזרם מרכזי בפוליטיקה הישראלית, עד כדי היעלמותה.

המאמו מבוסס על הרצאה בבמת מכוני ממרי, במלאת 25 שנה להסכם אוסלו

מרפדיה ותיקה, של משפחת מושבניקים מכפר אז"ר,
תחדש עבורכם את הריהוט שאהבתם.

- ייעוץ בבחירת הבדים בהתאם לעיצוב הפנים של החדר
- בדים וספוגים מיבואנים ויצרנים מובילים
- עבודה וגימור מיקצועיים
- תקוני נגרות, צבע ופוליש לפי הצורך
- התמחות בקש וינאי

אמינות • שירות • מקצועיות

Yedtikstudio

עמית עיצובים

עמית עיצובים מכפר אזר

טל. 054-4493249

חיילת צה"ל במינוי משפחה מהיישוב שירת הים

הכסף יענה את הכל?

קרקע אשר בהכשרה לא יקרה ניתן להכשירן. להתיישבויות אלו חשיבות עליונה לעתיד המדינה של הרצועה על ידי כך שהן מפצלות את הרצועה דרומה מהעיר עזה. כמוכך, קיימת חשיבות ביטחונית רבה לנוכחות יהודית בלְגָה של עזה.

ב־1971 הגה אלוף פיקוד הדרום אריק שרון את תכנית "חמש האצבעות". כוונת התכנית הייתה לקטוע את הרצף הערבי בחמש שלוחות של התיישבות יהודית, מהתוחמת הצ' פונית שבצפון רצועת עזה ועד חבל ימית בדרום. הוא הזמין לסויר את ועדת השרים להתיישבות בראשות ישראל גלילי והציג להם את תכניתו. גם סגן ראש הממשלה יגאל אלון הצ' טרף לסויר. הם התלהבו מהרעיון ועל פי עדותו של שרון "עיניהם נצצו".

ואכן, בחלוף שנתיים התכנית החלה לקרום עור וגידים. הגוש קם בפועל ב־1973, עת הוקמה היאחזות הנח"ל קטיף, שאוורחה בראשית 1977 והוקם בה המושב נצר חוני.

כאשר רבין הציג את הקווים האדרימיים שלו במו"מ על הסדר הקבע, בנאום שנשא בכנסת חודש לפני הרצח, הוא כלל בהם את גוש קטיף, ואף הביע תקווה שגושי התיישבות כאלו יוקמו גם ביהודה ושומרון.

אכן, בגוש קטיף קמו שני יישובים של עקורים מחבל ימית – עצמונה ואלי סיני, אך לא הייתה זו יוזמתו של בגין, אלא יוזמתם של העקורים, שבחרו להמשיך במעשה חלוצי גוש קטיף. עקורי עצמונה הקימו בגוש קטיף את בני עצמונה. וגם אחרי עקירתם מגוש קטיף, לא פסה מהם רוח החלוציות. היישוב התפצל לשניים – מחציתו התיישבה בחולות חלוצה ומחציתו בשומריה. שרידי קיבוץ שומריה התפנו מיישובם – או לבושה, תמורת פיצויים. עקורי עצ' מונה הפריחו את השממה שהותירו.

ועל אדמות בני עצמונה הוקם בסיס של הג'יהאד האיסלאמי, שממנו שר גרו לאורך השנים מטחי רקטות רבים לעבר אזרחי ישראל. וזאת תמצית סיפוריה של "ההתנתקות".

אורטל

נחרב, הם גורשו מן הבית שבנו, נושלו מאדמתם ונעקרו מחבל הארץ שהפ' ריחו את שממותיה צריכים להודות למי ששפך עליהם כסף. איך קיבוצניק מסוגל לכתוב דברים מרושעים כאלה? איזו בושה. איזה אובדן מצפן, איזה אובדן מצפון, איזה אובדן ערכים, איזה אובדן דרך. איזה היפוך ערכים – עצם המחשבה שמתיישבים ישמחו על חורבן יישוביהם בעבור חופן דולרים. איני יודע מיהו יו"ש, אבל כנראה שעולם הערכים המעוות שלו והמוסר הדקדקני שלו הוא כמתואר בפי קהלת: וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל.

בימים הקשים של שנות התשעים, כאשר חרב העקירה והחורבן הונפה מעל ראשנו – תושבי הגולן, גם לנו זרקו את דברי האיוולת המרושעים, על כך שאין לנו על מה להלין הרי נקבל כאלה פיצויים... אבל אין סכום כסף בעולם שהיה גורם לחבריי ולי להסכים לעקירה. אני מניח שקשה לאדם כמו יו"ש להבין סולם ערכים כזה. טוב, כנראה שאנחנו באמת טמ' בליים.

ועתה, כמה התייחסויות עובדתיות לדברים שכתב יו"ש. ראשית, הוא כתב על הפיצויים המוגדלים, אבל האמת היא, כפי שקבעה גם ועדת החקירה של הכנסת, וגם התומכים הנלהבים ביותר של העקירה בוועדה היו שותפים לה, היא שהמדינה נהגה בצורה מופקרת כלפי העקורים שנו"ר קו לבתי מלון ולקח לחלקם עשר שנים להגיע לבית נורמלי. שנית, יש לזכור שגם הפיצויים שקיבלו העקורים נכפו על הממשלה בידי בג"ץ. הממשלה התכוונה לתת להם פרוטות.

יו"ש כותב שבגין הקים "בחטא" את גוש קטיף כדי לפצות את הימין על עקירת חבל ימית. זו בורות מוחלטת. חבל הארץ שבגין הורה להקים עבור המתיישבים היה "חבל שלום" בחבל הבשור שבנגב המערבי. גוש קטיף לא הוקם בידי בגין, אלא בידי ממשלת המערך. הראשון שהציע להקים את היישובים היה יגאל אלון שהביא את הצעתו להחלטת ממשלה במאי 1968. תכניתו לא התקבלה. בדברי ההסבר לתכנית הוא כתב: "קיימות משבצות

אורי הייסור

שבועות אחדים טרם עקירת יישובי חבל ימית ומפרץ שלמה, ניסתה התנועה לעצירת הנסיגה בסיני ליצור קמפיין שיחולל הלם תודעתי – "הקמפיין הסעודי". בגיליונות השבת של העיתונים הגדולים פורסמה מודעה על גבי עמוד שלם, עם תמונה של פייסל, מלך סעודיה, ותחתיו ערימה של דולרים. הייתה זו פנייה לאזרחי חי ישראל, בה מקונן פייסל על הדם והכסף הרב שנשפכו לשווא במלחמות בין ישראל לערבים. במקום להשקיע את הכסף במלחמות, הוא מציע לכל אזרחי ישראל שיעזבו את הארץ סכום של חצי מיליון דולר. למודעה צורף מספר טלפון של נציגו. היה זה מספר במשרדי קשריבראל, משרד הפרסום שעבד עם התנועה. ההנחה הייתה שריים יענו למודעה. ואכן, אלפי אזרחים, ובהם קיבוצניקים, כפי שיהודה הראל, ממנהיגי התנועה, מקפיד לציין, התקשרו למשרד, עד שלא נותרה ברירה אלא להוסיף סוללת טלפניות. השלב הבא של הקמפיין עתיד היה לכלול מודעות בתגובה להצעתו של פייסל, ובהן תמונות ראשי המתיישבים הנאבקים בנסיגה, תחת הכותרת "אני טמבל". החתומים אמורים היו להסביר, שהם דבקים בארצם ולא יעזבוה בעד שום סכום כסף. לאחר מכן תוקם תנו"ע ציבורית של "טמבלים". אך בטרם הספיקו ליישם שלב זה, התבצעה הנסיגה והיישובים נעקרו.

נזכרתי בסיפור הזה בעקבות תגובתו של יו"ש (אני מודה שאין לי הערכה רבה לאנשים שמתחבאים מאחורי פס' בדונים, ואינם מסוגלים לעמוד בשם המלא מאחורי דבריהם) על מאמרי בנושא עקירת גוש קטיף. עיקר המסר שלו הוא: מה הם מתלוננים? אלו פיצויים אדירים הם קיבלו! איזה עשירים הם נהיו! "ראוי שתגיעו לחוות שקמים, תעלו לקברו של אריק שרון, תתפללו לעילוי נשמתו".

איני יודע מיהו יו"ש, אך כחבר קיבוץ התביישתי לקרוא חבר קיבוץ שסבור שמתיישבים שמפעל חייהם

מסמך "צוות ג'ומס"

יגאל צחור

חשיבותו של המסמך ברצון להביא לסיום את המשבר בין התנועה הקיבוצית לתנועות הנוער, בעיקר בין התנועה הקיבוצית לדרור ישראל והחלוץ. מיקוד הוויכוח על השאלה התקציבית, מנע דיון רציני על מחלוקת אידאולוגית רבת שנים בין התנועה הקיבוצית לתנועות הנוער. המסר העיקרי של חלק מתנועות הנוער היה; התנועה הקיבוצית חדרה להיות משמעותית לחברה הישראלית ולכן יש להתרכז בפעילות והגשמה מחוץ לתנועה הקיבוצית. הגישה הזאת חייבה דיון משמעותי על מעורבותה של התנועה הקיבוצית בחברה הישראלית, לצד דיון על אופן התנהלותן של תנועות הנוער בארץ ובחו"ל. ככל הידוע לי דיון כזה כבר לא התקיים שנים רבות. החברה הישראלית שנתה את פניה. במשך 72 שנים היו מספר תהליכים דמוגרפיים, רעיוניים, כלכליים, תקשורתיים ופוליטיים שעיצבו חברה שאין לה פה אחידה. יש בליל שפות, לשונית ומילולית. ערבית, רוסית, אתיופית וידיש הן שפות אוטונומיות שלא תמיד מתחברות לשפה העברית.

לחצר הקיבוצית ולתנועות הנוער, יש שפה עברית שלא מדוברת במרבית בתי אב בישראל. זאת שפה מתבדלת ששאפה להיות השפה המובילה בכל מרחב קהילתי. אך היא לא. דווקא בתקופה שהיינו חייבים ללכד כוחות כדי לשמר את הייחוד שלנו ובכוחות משותפים להשפיע על הציבור הרחב, נקלענו לסכסוך שלא מובן פנימה והוא לא מעניין כמעט אף אחד מחוץ לחצר.

רוצה להאמין, שמסמך "צוות ג'ומס" יביא לקץ המחלוקת בין התנועה הקיבוצית לתנועות הנוער

התנועה הקיבוצית כמו תנועות הנוער החלו לאבד את מעמדם החלוץ צי מיד אחרי מלחמת ששת הימים. היה לנו לפחות עשור נוסף לעשות את השינוי המתבקש כדי לעשות התאמות לשינוי המתרחש. עד אמצע שנות ה־90 היינו מרכיב חשוב בעיצוב המערכת הפוליטית, אך עסקנו יותר בהישרדות ופחות בעיצוב דרך.

היום אנחנו חיים במציאות עגומה. חברה משוסעת, אלימה. הכוח הפוליטי שלנו זניח. חדרנו להיות מובילי דרך בחברה הישראלית. ואף על פי כן, התפיסה המרכזית של ערכות הרדית, חינוך לערכים וציונות מגשימה מברילים אותנו מאינדיבידואלים כוחני.

מכאן יש משנה תוקף לרצון להחזיר את החיבור בין התנועה הקיבוצית לתנועות הנוער לפעולה אינטגרטיבית, רעיונית וארגונית. אני מאמין שאנחנו נמצאים בתקופה מעצבת דרך. המעורבות האישית של עשרות אלפי אנשים בהפגנות בהבעת דעה ברשתות החברתיות, מחזירה את היכולת של התנועה הקיבוצית ותנועות הנוער להשפיע על תהליכים משני מציאות.

אני רוצה להאמין שמסמך "צוות ג'ומס" יביא לקץ המחלוקת בין התנועה הקיבוצית לתנועות הנוער. כל התכתשות נוספת תמנע שיתוף פעולה במחשבה ובמעשה וכולנו נצא נפגעים.

נקווה שבימים הקרובים יבואו הצדדים לידי חתימה על המסמך. ישכילו להקים צוות יישום של ההצעות שמופיעות במסמך. כך נוכל לראות בעתיד הקרוב תנועות נוער פעילות בקיבוצים ובחברה הישראלית, יחד עם משרתי שנת שרות ומכינות קדם צבאיות. המכלול הזה הוא רב כוח והשפעה.

רביבים

כניסיון, אלו, האניג' ארץ.

מומחים בהסדרה בקיבוצים ובמושבים שיתופיים

חוזרים להסדרה

לגליזציה / לגיטימציה / הסדרה
/ רישוי זמין / היתר בדיעבד

לכלל או לפרטים

זה הזמן להסדרה

לגליזציה, שרותי הסדרה (לגיטימציה למבנים), שרותים סטטוטוריים/שמאיים ואחרים, קבלת היתרי בנייה בדיעבד ורישוי מבנים, בינוי ירוק, שמאות, הגשות ערר, השגות

המומחים להסדרת ירוקות

נחלת אבות

החברה המובילה להסדרת כמשיבים נחלת

פגישה חנימית אצלך - ללא כל התחייבות מצדך בזמן הנוח לך

04-6227744

קו כחול - מיסודה של חברת נחלת אבות | תשואות ירוקות | נחלות | עתודות ארץ

זרוע ארוכה ומקצועית אל מול:

מוסדות הקיבוץ השונים | רשות מקרקעי ישראל | הוועדה המחוזית והוועדה המקומית לתכנון ולבנייה

משתלת - בוקסר את לרנר בע"מ

פרדס בוקסר - מושב בני דרום
(בפיקוח הגנת הצומח)

- שתילי אבוקדו - קיץ 2020-2021
- ניתן להזמין גם דו-שנתיים
- שתילי הדרים • שתילי זית

המשרד: הרצל 208, רחובות

הזמנות: שרית 050-2119920 • יאיר 050-5335590 | פקס: 08-9470561

כתובת מייל: boxeretlerner@outlook.com

מסע במנהרת העבר בצבעים

נדב מן, ביתמונה, הפיק אלבום ובו 600 צילומים של דוד פרלמוטר ז"ל מכפר מנחם. המיוחד באלבום הזה הוא שהצילומים שנעשו במקור כולם בשחור לבן, עברו עיבוד חדשני והם מופיעים כולם בצבע. סוגיה לדיון - האם רשאים אנו בזכות יכולות טכניות חדשניות לשנות את המקור? כותב הכתבה סבור שלא

ציירי הקיבוץ הארצי, כתיב אלף, עין גדי 1964 עומדים משמאל: יחזקאל קמחי מקיבוץ יקום, אריה סרטיני מקיבוץ מרחביה, משה כגן מקיבוץ שמיר, יואל רוהר מקיבוץ כנר מנחם ליד השלטת יושב שמוליק כץ מקיבוץ געתון ולידו שרגא וייל מקיבוץ העונן

השנים שחפץ עבר לאורכם הם חלק מההיסטוריה והביוגרפיה של האובייקט. התצלומים של פרלמוטר המופיעים באלבום שייכים לסוגה התייעודית. רובם מספרים את סיפורו של כפר מנחם מראשית הקיבוץ וכשכאלה צביעתם לדעת נדב מן סיפה אינפורמציה החסרה למעשה התייעוד. ישנם תצלומים שהצביע עה הממוחשבת שלהם זולגת בין התחומים, ומוסיפה גרעיניות לתצלום. התוספת העיקרית היא בתחום האווירה ומסירת רוח התקופה. סוגיית תוספת הצבע שייכת לתחום האתי - פילוסופי של האמנות. האם רשאים אנו בזכות יכולות טכניות המקור? דעתי כאמור נחרצת, ומע-

את החדגוניות ... אם פגעתי ברגש שות קהל שומרי האמונים לצילום המקורי בשחור - לבן הריני מתנצל על כך" (מתוך מבוא לאלבום: על הוספת צבע לתצלום ש/ל). לגבי הרשות להתערב ביצירה, משיב נדב, שהתצלומים שנצבעו קיבלו את רשות הבעלים, שהם יורשי הצלם, כך שמבחינה חוקית הרשות נתונה. דעתי האישית מתנגדת לכל התערבות היצונית בכל יצירת אמנות ותייעוד, כולל שיפוץ כלי, פריט או חפץ מכל תקופה, גם אם שינוי הזמן או יד אדם פגעו בו. קיים ויכוח עקרוני-מקצועי בין המשמרים למיניהם. ישנם כאלה המחייבים שיקום ותיקון, השלמת החסר וכו'. אני מאלה החושבים שהזמן ותלאות

ערמת שקי תבואה

יובל דניאלי

נדב מן מקיבוץ מרחביה הוא ירדני אישי. אנהנו אחוזים בתחומי עניין משותפים, פרשנות ונראות חזותית של ארץ ישראל המתחדשת. אני פועל במסגרת הארכיון התנועתי בירדני, גבעת חביבה, ואילו נדב מתוך "ביתמונה", המעבדה שלו במרחביה לסריקה, שיחזור והצלה של תצלומי ארץ ישראל. הקשר בינו שוטף, כך שאנחנו מרבים להתייחס ליהודי רעיונות ודעות בתחום. כאשר סיפר לי שהוא עובד על אלבום תצלומים חדש של הצלם דוד פרלמוטר ז"ל מכפר מנחם, והאלבום עומד לצאת לאור בצבעים, הרמתי גבה, הכיצד? דוד פרלמוטר כמיטב ידיעתי צילם בשחור-לבן! השבתי בסימן קריאה ברור. נדב השיב בגאווה: "יצרתי קשר עם חברה בעלת תוכנה שממירה צילומי שחור-לבן לצבע ובכוונתי להפיק את האלבום בצבעים". התוצאה מרשימה ביותר לדעת נדב, עד כדי כך שהוא החליט להפיק אלבומים רק בצבע. עולות שאלות לא פשוטות בנושא זה של שינויי צבע בצילומים כאשר הדבר נעשה לאחר פטירתו של הצלם וללא רשותו ומעורבותו. חשתי שיש במעשה זה התערבות במעשה היצירה. סיכמתי עם נדב

על פגישה לליבון סוגיה אתית זו. כמובטח הופיע נדב בקיבוץ בבוקרו של יום שישי, כאשר האלבום החדש של תצלומי דוד פרלמוטר בצבעים מוגש לי אישית כשי. (דוד פרלמוטר טר בעין מצלמתו, אלבום צילומים חדש. עורך ומעצב: נדב מן).

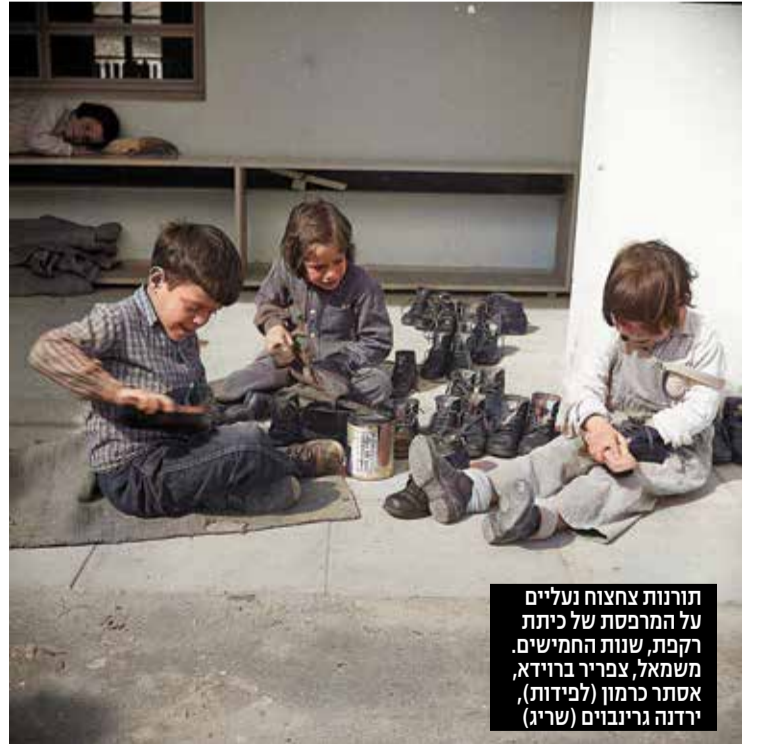
ביתמונה - מפעל של איש אחד

נדב נולד במרחביה בשנת 1947 לאהובה ויעקב ווג. כשהייה בן שנה נפל אביו בקרבות לטרון בתש"ח, כמפקד פלוגה. אמו נישאה בשנית למשה מן (מייסדה ומפקדה הראשון של חטיבת גולני) שהייה לאביו המאמץ. נדב גדל והתחנך במרחביה. התגייס לשריון וסיים את שרות המילואים שלו כמג"ד בחיל. בקיבוץ מלא שורה של תפקידים ביניהם רכז משק לאורך שש שנים. עשר שנים שמש כמורה לפזיקה במוסד החינוכי "עמקים" (בקיבוץ מזרע). כאשר הגיע עידן המחשבים הוטל עליו להכניסם אל תכניות הלימוד.

היה זה ד"ר צבי צמרת שהזמין אצל נדב לראשונה סריקה של תצלומים עבור מכון יד בן צבי. משם התפתחו והסתעפו הקשרים עם עוד מוסדות לאומיים נוספים ביניהם הספרייה הלאומית. בה-

מהי אותה תוכנת קסם היודעת לצבוע?

נדב: "אותם סרטים יתר אוטנטיות והנגשה של צבעי הזמן והתקופה. טכנולוגיית צביעה זו הותאמה גם לצילומי סטילס שחור/לבן. זו תכנה יקרה מאוד שנרכשה ע"י חברות בארץ לצרכי שיחזור צילומי משפחות (גנאלוגיה). אני מנוי של חברת my Heretag המאפשרת למיניוויים להשתמש בידע שאצור בחברה. התצלומים נצבעים במעבדות החברה בתהליך מיוחד שהוא סוד מקצועי המתאים את הצבע והדימויים אל התקופה וסוג האובייקטים. אני מתקן בפוטושופ פגמים שמתגלים. "תהליך הוספת הצבע עשוי להביא קהל גדול יותר להתעניין באותם תצלומים ישנים והרי זו כוונתי לעניין ציבור רחב באוצר צילומים זה. וספת גוויני הצבע לא פוגעת בהעמדת האובייקטים הנמצאים בצילום, הם נשארים בריוק כפי שנעשו בידי הצלם אבל הציור לום מתעורר לחיות חדשה ושובר

תורות צחצוח נעליים על המרבסת של כיתת רקבת, שנות החמישים. משמאל, צפיר ברזידא, אסתר כרמון (לפידות), ירדנה גרינבוים (שריג)

צה"ל, מדריכת צניחה

הכתובת: "והיה הנטע לאות ברית בינינו ובין הארץ הזאת". בתוך בין עמודי התורן המחזיקים את סיסמת ההג עומדת עגלה רתומה לפרדה ועליה שתילים רכים המיועדים לשתילה. כך גם חברי הקיבוץ על מקצועותיהם, מן הסנדלר, דרך הבנאי עד התופרת. לכולם מקום של כבוד במצלמתו של פרלמוטר. האלבום מחזיק מעגל חיים שלם מהשנים הראשונות של כפר מנחם שלפתע לבשו צבע.

אפשר להתווכח על נכונות צבי"ת של תצלומים, אי אפשר שלא לשבח את עבודתו של נדב, את תצ"ל לומיו הנפלאים של דוד פרלמוטר ואת חברי כפר מנחם שנחישותם וחי"ו זונם ועמל כפיהם מהווים בסיס לא לבוס זה. האלבום מלמד אותנו מהי צניעות, עבודת כפיים, תמימות וישות דרך ואמונה גדולה בחזון קיבוצי.

שמעון קורנגוט בהקמת מעברת חרובית שנות ה-50

"יש המנהלים יומן או מחברת רשימות, אני ביקשתי לתת ביטוי לבניין הקיבוץ והתפתחותו - על הנוף הסובב אותו והנוף האנושי אשר בו, באמצעות עין העדשה. כשניגשתי לממש את כוונתי, אפילו מצלמה לא הייתה ברשותי, אלא מה שקיבלתי בהשאלה מחברים שברשותם היו מצלמות" (מדבריו של פרלמוטר המופיעים באלבום).

וזרעתו היו צעדים בוני אמון עם המקום. לאחריה באה סדרה של צי"לומי "חומה ומגדל". מצאה חן בעיני תזמורת המנדולינות הפורטת לה-נאתה מזמרת הארץ למרגלות מגדל העץ, להמחיש שקיבוץ ותרבות הולכים בצוותא.

תצלום המקלחת הציבורית משנות החמישים, מדגיש את הצד האחורי של המתקלחים כאשר הפנים המתגלחות נשקפות מהמראה. אלו הם שני צדדיו של הקיבוץ "במערומו" שנהפכו לפולקלור של סיפורי המקלחת הציבורית. מימין למקלחת צילום צריף מחסן הבגדים הבנוי מלוחות עץ לא מהוקצעות וגג ברזנט מרופט שהוא ניגוד גמור לשמלות השבת והערב ולחולצות המגוהצות, שיא האופנה של שנות הארבעים-חמישים. תפארת הלבוש מול דלות צריף מבנה הקומונה. מהצילומים למדתי, שבכפר מנחם שכנה תחנת משטרה בצריף ועליה קבוע שלט בעברית ואנגלית: "משטרת הישובים היהודיים תחנת כפר מנחם". תצלום נוסף קבוצתי של גפירים (נוטרים) חברי כפר מנחם במשטרת הישובים. עומדים לתפארת ככוח הביטחון והמגן המקומי (העברי) חבושי כובעים אוסטרליים, לבשי מדים מגוהצים, מכנסים קצרים וגרביים עד הברך, הכול בצבע חאקי ייצוגי בנוסח הוד מלכותו המוכר. אפנה צבאית לתפארת משטרת הישובים מהקיבוץ המשרה סמכותיות ובטחון.

צילומי עבודת השרה הם מהתצלומים המרגשים שבאלבום. לפרלמוטר הייתה זיקה מיוחדת לעבודת האדמה. הדבר בא לידי ביטוי באלבום דרך עובדי שדה כפופי גב האוספים בצל. טרקטורים בפעולה, חלקם מתבוססים בבוצ בשרשרותיהם. קלשונים מורמים מעל ערמת חציר. צילומיו של פרלמוטר את חבילות הקש ועובדי הפלחה העומים את החבילות מהשרה אל עגלה עמוסת חציר כפי ששורה רחל המשוורת מספרת לנו סיפור ידוע, תמים, שחייב מאמץ פיזי לפני בא הגשמים. סדרה מיוחדת מוקדשת לבעלי מקצועות, סנדלרים תופרות, אנשי חרושת חשמל בניין ועוד. כמו בכל ראשית התיישבות, לא נפקד מקומם של עסקני היישוב שהיו מגיעים ליישוב החדש לעודד ולטענת שתיל. בראשם מנחם אוסשקין (על שמו נקרא הקיבוץ) עם שפם וזקן מטופחים, אברהם הרצפלד עם

שבספר הם מבחר מתוך 6,000 צי"לומים אותם סרק עבור הספרייה הלאומית. לנדב אג'נדה עיצובית של בניית אלבומי צילום: הוא נותן את מלוא הכבוד והמקום לכל צי"לום. כל דף מכיל צילום בודד. נדב מקפיד להוסיף אינפורמציה מילרית לית מינימליסטית הכרחית, כמיטב ידיעתו. מתוך בחירה מושכלת, של ארגון התמונות באלבום בחר נדב בדרך האקלקטית. לא מתודיקה של נושאים סדורים לפי שערים, אלא חלוקתם על פני דפי האלבום. מתוך רצון להפתיע. לא בניית משנה סדרה הידועה מראש, אלא פיזור נושאים לאורך האלבום.

דוד פרלמוטר נולד בעיר ביאליסטוק (פולין בחסות גרמניה) בשנת פרוץ מלחמת העולם הראשונה (1914). לאחר המלחמה היגרה משפחתו לקנדה ושם בעיר טורונטו טו חבר דוד לתנועת הנוער השומר הצעיר. סמוך לפרוץ מלחמת העולם השנייה עלה עם זוגתו חיה לארץ ישראל. בשנת 1939 היה ממיסדי קיבוץ כפר מנחם. דוד לא למד את אמנות הצילום, הכול בא לו בכישרון טבעי ובעזרת הניסיון שצבר לאורך השנים. במשך חייו הקים את ארגון צלמי הקיבוץ הארצי, ערך תערוכות צילום רבות, פרסם אלבומי צילום וצילומיו פזורים במקומות שונים בארץ ובעולם. היה צלם הקיבוץ שצילם במקביל את נופי הארץ ואנשיה וצילומים רבים במחנות צה"ל וחילותיו. דוד פרלמוטר נפטר בקיבוצו בשנת 1993.

"יש המנהלים יומן או מחברת רשימות, אני ביקשתי לתת ביטוי לבניין הקיבוץ והתפתחותו - על הנוף הסובב אותו והנוף האנושי אשר בו באמצעות עין העדשה. כשניגשתי לממש את כוונתי, אפילו מצלמה לא הייתה ברשותי, אלא מה שקיבלתי בהשאלה מחברים שברשותם היו מצלמות" (מדבריו של פרלמוטר המופיעים באלבום). לפרלמוטר עין רגישה הצדה את הפכים הקטנים. את חיי היום, יום. את האלבום פותחת תמונה של שער הקיבוץ בראשיתו (תקופת חומה ומגדל). על עמודי השער הפתוח לרווחה כמו מזמין את החברים להיכנס אל חצר הקיבוץ, עומדות מפוסלות שתי דמויות: המסקל והזורע. יציאתו באבן של נחום (נחקה) רומבק, כרי לזרוע, ולאחר מכן לקצור, יש לסקל ראשית את האבנים והסלעים ולבער את הקוצים. הכשרת השטח

דיפה את השארת המקור כפי שצו"לם ללא צבע.

דוד פרלמוטר - בעין מצלמתו

מפעל ההצלחה והגילוי של תצלומים היסטוריים שנרשע עליהם, הם מעשה קודש. הוא מביא לציבור הרחב פיסות היסטוריה מצולמות. עומס על שכמו את תיעודה, שימורה וצביעתה של המדינה, ההתיישבות הקיבוצית, הכפרית והעירונית. אלבומו האחרון עניינו קיבוץ כפר מנחם ועוד נופים ומקומות בארץ, כפי שתיעד וחווה צלם הקיבוץ דוד פרלמוטר. האלבום מכיל 600 עמ' וצילומים בכריכה רכה, ובהפקת ביתמונה. נדב מספר שהתצלומים

יישוב כפרי חייב להיות בעל צביון חקלאי - אם נאבד את החקלאות, נאבד גם את ההתיישבות

ריאיון עם ליאור שמחה, מנכ"ל התאחדות מגדלי בקר

ליאור שמחה. מאמין שזה הענף הכי חשוב שיש במרחב התיישבותי

עובדות המעבדה המרכזית בהתאחדות - עושות עבודה חשובה ומקצועית

עם נציגי הקיבוצים והמושבים - לאיחוד השורות

חודשים באישור התקציב, ניפ"גש בשבועות הקרובים ונחדש את הדיאלוג עם משרדי האוצר והח"קלאות, כדי לייצר הסכם שיביא לוודאות בענף ויאפשר לחבריו להתיישב בכוון.

"על אף הבדלי האינטרס בין החברים, כולנו צריכים לנהל שיח רציני, ענייני ומכבד. נעשה ככל יכולתנו, להוקיע את התרבות של 'הפלגנות' והרעשים מסביב - נמשיך לדבר על הטוב המשותף, חשיבות התכנון וקיום הענף, הובלת הענף קדימה.

"האסיפה הכללית - אנחנו לוחמים את מסמך הרשם על אופן קיום האסיפה הכללית, עם הנחיות מפורטות. אשמח שייבחרו הנהלות חדשות שיקבלו לגיטימציה של החברים. הנהלות אינן צריכות להיות מקובלות על מנהל ההתאחדות, אלא על הציבור הבוחר, כי הם נציגים חובת ההוכחה תהיה על הנציגים לנהוג באופן אחראי, מוסרי ומקצועי, כמקובל בדירקטוריון בארגון. "על ההנהלה החדשה מוטלים אתגרים רבים וגדולים והראשון הוא, באופן וברמת השיח, בכחינת - 'נאה דורש נאה מקיים'. לנהוג ולהוביל את הציבור בדרך מוסרית, ערכית ובעיקר חברתית."

מה המסר הכללי שאתה רוצה להעביר לחקלאים ולציבור, על ענף החלב שאתה פועל למענו כיום?

"ענף החלב מפרנס עשרות אלפי משפחות בקיבוצים ובמושבים ובמדינות ערכות התמך שלו, בכל הארץ. על כולנו מוטלת האחריות הלא פשוטה, להמשיך ולקיים את התכנון בענף, להמשיך לספק למדינת ישראל תרומה צרת איכותית, בכל זמן ובכל מצב, ולא לשכוח גם את הערכים, שהם המגדלור החיצוני והפנימי של התרומה הכללית שהענף פועל לאורה."

ביטחון מזון ותוצרת ישראלית. לכן ביטחון המזון הוא נושא שצריך לעבור למל"ל, כדי שיש טפל בו בעדיפות לאומית.

"ענף החקלאות מפרנס עשרות אלפי משפחות, במעגלים קרובים ורחוקים. סבא וסבתא שלי הגיעו לארץ לא כדי לעשות עסקים כלכליים, אלא מתוך תחושת אחריות לאומית וציונית - ולא כי זה משתלם כלכלית. צריך לרבוך בערך הייצור והעבודה גם אם 'מעונן'. אני מאמין, שלמרות האמינות ולמרות המצב, אנשי האוצר וקובעי המדיניות, לא רוצים להרוס את משק החלב המפואר. התפקיד שלנו זה לשכנע, שמשק החלב נמצא בקרבת האיכות העולמית -

אסור לתת ליבואנים להביא תוצרת לא מבוקרת וחסרת שליטה ומעקב. על המדינה לעזור לחקלאים ולא להקשות עליהם - לא סביר שחמאה מרפת בערבה "תזכה" לתנאים מפלים כמו כן, חשוב וחיוני להכיר שתוצרת הארץ היא גם מימוש הריבונות וחיוק הציונות וכמובן, חיוק הכלכלה הישראלית למען כלל אזרחי ישראל."

ומה עם יוקר המחיה? כיצד מגנים גם על האזרח הפשוט?

"התפיסה שהחקלאות אחראית על היוקר היא מוטעית. החקלאים לא גרים בווילות בסביון ובהרצליה פי"תוח. הם לא נמנים על עשירי הארץ, אלא דווקא מקדמים את הערכים החשובים לכל אחד מאתנו ולכן צריך לעזור להם להתפרנס בכבוד ולא להקשות עליהם."

כיצד מאחדים את השורות ומופיעים כגוף אחד מול הרשויות?

"עכשיו, שיש רחייה של מספר

ליאור מודה לחברי מועצת ההתאחדות על בחירות 2.2020 -

אסור לתת ליבואנים להביא תוצרת לא מבוקרת וחסרת שליטה ומעקב. על המדינה לעזור לחקלאים ולא להקשות עליהם - לא סביר שחמאה מרפת בערבה "תזכה" לתנאים מפלים מחמאה פולנית

קים הקטנים, לפריסת ההתיישבות ולא לפי העובדים המתפרנסים מהמעטפת של החקלאות. הקורונה ליימדה אותנו שיעור מאלף, למה צריך

של לא מעט אנשים, עולם מקצועי מאוד עם מערכות תוכנה, גנטיקה, מעבדות ואנשים נפלאים שעובדים מכל הלב. ובכל זאת, תמיד יש מה לשפר. המטרה הראשונה שלי היא לשפר את השיח הפנימי בינינו ולהתקשר על התרבות הארגונית. עלינו לרפא את המחלוקות הפנימיות, במיוחד במגזר המשפחתי ולבנות הנהגה. חשוב לי לבנות אמון, ללכת יד ביד, ליישר את השורות וביחד, להסביר לאזרחי ישראל ולקובעי המדיניות, למה חשוב לשמור על הייצור הישראלי ולהעדיף תוצרת הארץ. מבחינתי הייצור העצמי זה ערך, ואל לנו להפוך למדינה של מתווכים ומוכרי שירותים ובעיקר בגלל זה, הגעתי לענף.

"בנוסף לכך, כמי שעבד עם לא מעט קרנות הון סיכון לאורך השנים, אחת המשימות שהצבתי לעצמי היא להרחיב את הממשק בינינו, לעולם ההייטק הישראלי. הרפת היא עולם טכנולוגי ואם ישראל היא הסטארט-אפ ניישן, אז זה חייב לבוא לידי ביטוי גם ברפתות. אנחנו צריכים להיפתח בפני חברות הטכנולוגיה, להפוך אותן לחלק בלתי נפרד ממשק החלב, שיתחוו וימציאו אצלנו וכך נוכל כולנו ליהנות מהפירות."

בימים האחרונים הגיש משרד האוצר נייר עמדה פנימי, שאין להעדיף תוצרת הארץ. מה עמדתך?

"גישתי שהכסף צריך לרדת למטה ליצרנים ולעסקים הקטנים, כי אחרת, בשם 'השוק התחרותי', השוק יהיה ריכוזי מאוד - מעט רשתות, מעט חברות משתלטות בשם השוק הפתוח, מעלות מאוד את רווחיהן ומשלמות לעובדים שכר מינימום. כך הדבר בשוק הרכב, הבנקאות, הפארמה ועוד.

"חייבים להוריד את הכסף לעס-

יוסי מלול

חודשים ספורים לאחר שסיים מערכת בחירות סוערת לראשות התנועה הקיבוצית, שבה זכה להישג מכובד, 45% מקולות המצביעים, נבחר ליאור שמחה, בן 44 וחבר קיבוץ נצר סרני, להוביל תחום, שיש אומרים שהינו סוער לא פחות - ייצור החלב בישראל

בשלושת החודשים שחלפו מאז נכנס לתפקיד מנכ"ל התאחדות מגדלי הבקר, כבר הספיק שמחה לעשות ולא מעט. הוא נמצא בקשר צמוד עם אנשי האוצר וקובעי המדיניות, מנסה לגשר על הפער בין בסקטור המושבי ומוביל מומ"מ להסכם חלב חדש. בריאיון הראשון שנערך עמו מאז נבחר לתפקיד הוא מספר: "נעתרתי להתמודד עם האתגר הגדול של החקלאות הישראלית - ניהול משק החלב. כולם הזהירו אותי מ'מוקשים' שמחכים לי ומהרוח הרעה, אבל זה הגביר את הרצון שלי לקחת את התפקיד. באתי, כי אני מאמין שזה הענף הכי חשוב שיש במרחב התיישבותי. "ענף החלב זה לא רק הרפתות - שרשרת הערך המייצרת במדינה, יורדת מטה עד ענף הזרעים ומפ"רנסת עשרות אלפי משפחות בישראל. כל ליטר חלב שמוצר בארץ, משאיר לא מעט כסף במדינה, ובכל זאת הממשלה מעודדת יבוא וסחר חוץ ואת זה חייבים לעצור. נגיף הקורונה לימד אותנו שיעור - היום, יותר מתמיד, חייבים לחזק את הכלכלה הישראלית ולשמור על ביטחון המזון.

"בסוף, אני כאן בעיקר כדי להגן על ענף החלב, אל מול הריבון ולקדם את הענף מבחינה מקצועית - לשכנע את הממשלה והאוצר בצדקת דרכנו. ייצור מקומי אל מול הנגיסה המתמשכת של פורום קהלת ואיברי השוק החופשי, שרוצים להשאיר את הכסף אצל 3-5 סטייקונים ומצד שני, להכניס שיטות עבודה מתקדמות ולזהות מנועי צמיחה, בכדי לשמור על הפער שלנו מול העולם."

החקלאים הם הפתרון ולא הבעיה

איך עברת את שלושת החודשים הראשונים בתפקיד? נראה שהשקעת את כל כולך בלמידה, במפגשים ובהיכרות מהירה ויסודית עם הענף?

"נכנסתי לעולם מופלא, ניהול

בית־שאנים יקרים - לא לשנאה!

מי שיקלוט אותי חוץ מאחי הבכור אליהו ז"ל שבעצמו היה רק בן 20 עם גזר דין מוות ממנו ברח מעיראק, וגם אותו וגם אותי ועוד כ־13 אלף עיראקים ציוניים שברחו בעור שיניהם מי שקלט בישראל הענייה של אז היו... הקיבור־ציים. זה היה הבית הראשון שלנו במולדת. אז אולי יקום כבר מי בבית שאן שירים את הכפפה ויאמר למתפרצים בשערי הקיבוץ: הרף! שהרי אנשים אחים אנחנו, וצריך למצוא מוצא של אחים ולא של אויבים! ואם מישהו ימצא שאני עצמי יכול לעזור - הנני מצהיר, כי אני מוכן ומזומן, כבר מרגע זה, ובכבוד רב.

רן כהן, חבר גן שמואל בעבר, אלוף־משנה מיל. כיהן כחבר הכנסת מטעם מפלגות רצ ומרצ, היה שר התעשייה והמסחר וסגן שר הבינוי והשיכון

ממונו. בעקבות המהלך ההוא הוזמנתי אחר כבוד אל עיריית בית־שאן וקיבלתי באהבה רבה את התואר "יקיר העיר בית שאן". תואר שאני גאה בו עד היום. אבל מה שווה גאוותי אחרי שהתברר לי כי ממשלת נתניהו ששולטת מאז ועד היום, לא מצאה את הדרך לעזור לבית־שאנים במצור קות חיייהם? כיוון שאזור התעשייה הנ"ל עומד שומם מאז, בלי שמישהו הזין אצבע. כל שרי הכלכלה וכל שרי האוצר יודעים אולי לה־סית את תושבי בית שאן נגד הקיבוצים, אך לא יודעים ולא רוצים לחלץ את התושבים ממצוקתם. והרי לא רק זאת, אלא גם זאת, שאותה ממשלה השולטת שנים רבות בראשות נת־ניהו, וחלק ניכר מתושבי בית שאן אף הצביעו עבורה, גם יודעת היטב כי בסביבה הנ"ל יש נחל קטן והוא האסי שמיסדי ניר דוד התיישבו על גדותיו בעודו ביצה מסוכנת ופיתחו אותו, וכי יש באזור היפה הזה עוד מעיינות נובעים ועוד מכמני טבע שהמדינה צריכה רק לה־שקיע בהם מעט בכדי להפוך אותם לנכסים לתושבי האזור כולו, בית־שאנים מושבניקים וקיבוצניקים. אלא שהממשלה מעדיפה להפיץ יריבות, אם לא שנאה, במקום לפתח את הטבע באזור. והלוא באמת כאשר הגעתי לישראל לבדי לחלוטין ואני בן אחת עשרה בלבד, לא היה

שבי בית שאן. ממשלת נתניהו שקדמה לממשלה בה הייתי, "חיכתה" בשלוות נפש שהמשיקיעים יבואו להקים שם את מפעליהם המשוכללים, ואלה לא באו. אף אחד לא בא, והמיליונים שהושקעו אבדו למעשה ולא הועילו במאומה לא לתוש־בים ולא לכלכלת ישראל. ומה עשתה ממשלת נתניהו לנוכח האבסור־דר? כלום! בעצה אחת עם ראש העיר בית שאן דאז ועם מפעל מתקדם שביקש לעבור לאזור התעשייה החדש שהיו בו כל האבזורים הנחוצים כמעט, החלטתי להעדיף את אזור התעשייה הזה ועוד אזור אחד ליד אופקים־נתיבות ולהגדרים "אזורי תעשייה מועדפים" שהממשלה על פי הצעתי הגדילה את מענק התמיכה לעוברים אליהם מ־22% ל־26%. לאחוזים הבודדים האלה הייתה משמעות של עוד מיליונים בעבור ההשקעות, דבר שעורר את המפעל המסוים ההוא מבית השיטה לעבור לאזור התעשייה החדש, ואף התחלנו במשרד לאתר עוד מפעלים עם טכנולוגיות מתקדמות כדי לעודד אותם להקים שם מפעלים חדשים. זה לא היה שינוי דרמטי, אבל זה היה מהלך שייעודו למשוך עוד ועוד תעשיות עם טכנור־לוגיות מתקדמות אל אזור בית שאן. אך מאחר וכעבור זמן קצר מאד התפטרתי מהממשלה עקב מחלוקת עם ש"ס, לא היה מי שימשיך את המהלך, ואזור התעשייה נותר כמעט בשי־

כשאני צופה בתמונה בה נראים צעירים מבית שאן מתרווחים בכריכת השחייה של קיבוץ ניר דוד, אני מתמלא חרדה ולא מעט גם זעם. לא רק מהדאגה שמא חברי הקבוץ שזה רכושם שעמלו למענו ימים ולילות עוד עלולים לפתח זרות וגם זעם על שכניהם, אלא שסיפור חי עובר לנגד עיניי, מהבריחה מעיראק בעודי ילד בן 10 וחצי שנים והגעתי לקיבוץ כמעט ערום, שם זכיתי לגדול כאחד הילדים שלהם, ואף להגיע למעלת מנהיג בקיבוץ שלי. אלא שאני נזכר גם ב"קטע" שלי עם בית שאן, אותה הכרתי עד אז רק בעוברי רכבה אל המילואים או מהם חזרה לישראל, והקטע מת־חיל בעת חקיקת "חוק הדיור הציבורי" שאין תרגיל בכנסת שנתניהו וחבריו לא עשו נגד החוק הצודק הזה שרבים מתושבי בית שאן שיוועו לפתרון שהוא נתן, ואכן עשרות משפ־חות שם אם לא יותר רכשו את בתיהם בזכות החוק "שלי" שגם אריה דרעי עשה הכל נגדו. אבל זה לא הסיפור. הסיפור שלי עם בית שאן היה כאשר נכנסתי לתפקידי כשר הת־עשייה והמסחר בשנת 1999 בממשלת אהוד ברק. מצאתי מצב בלתי מוצדק ובלתי הגיוני משום בחינה. בין בית שאן לבין קיבוץ בית השיטה השקיע המשרד, כלומר הממשלה, כמה עשרות מיליוני שקלים בפיתוח אזור תעשייה חדיש ומרשים שמטרתו לקדם הקמת תעשיות מתקדמות בעבור תושבי הסביבה ובראשם תו־

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ- 25,000 ₪ כולל מע"מ

אנפה

עגלת העמסה חשמלית

נבולה - רכב בניין חדש בשוק

דוכיפת

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com שלמה: 054-7375800

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

השכחה קשה מן המוות

"כמעט כל שירי קשורים בשואה, אני הרי ניצול שואה, הייתי מועד להירצח", אומר שמואל סוכה, שלאחרונה יצא ספר שיריו השמיני, "מעל באר הדומייה", שגם הוא נוגע בשואה...

קיבוץ בשם אבינועם רותם. השיחות אתו מאוד נעמו לי. יום אחד הודיעו לנו שהוא נהרג בתעלת סואץ. זה נגע מאוד ללבי, הייתי מצוברח וכתבתי שיר לזכרו. זה היה השיר הראשון שכתבתי. ומאז מעט מעט ולאט לאט התחלתי לכתוב שירה. הספר הראשון שהוצאתי לאור היה 'לומר מלים שגועו בתוכך', לזכר הוריי שנרצחו בשואה, ומאז המשכתי, ולא הפסקתי. הכתיבה התעמקה, קיי בלה צורה ונהייתי 'משורר'...

מישהו פרגן, דחף אותך?

"כן. הגעתי לעזריאל אוכמני מעיין שמר. הוא קרא את השירים שלי ושאל: 'איפה היית עד עכשיו... מאיזה יער יצאת?'. מאוד היה מרוצה ועודד אותי להמשיך."

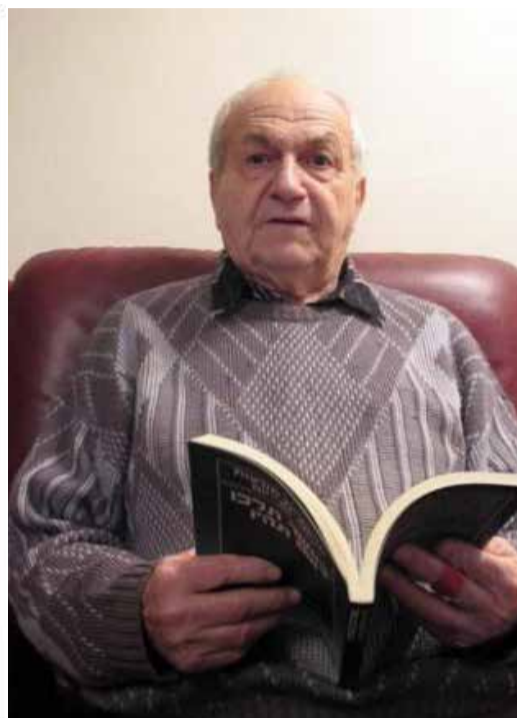
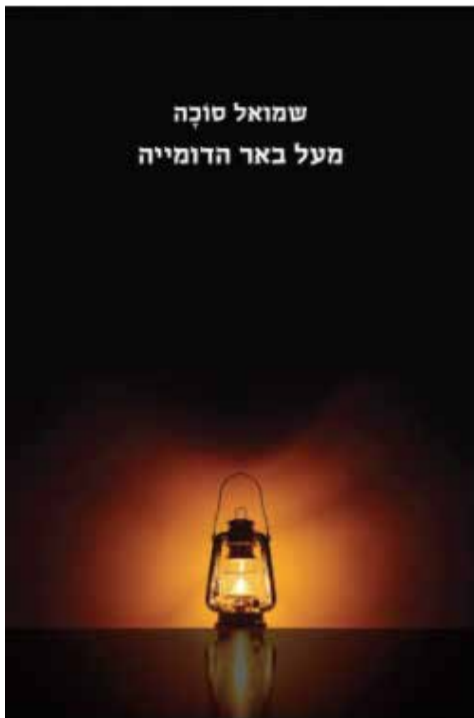
ומאז אתה כותב... מאיזה חומרים?

"כן, מאז אני כותב. אני החומר. אני המכונה. והמכונה מעבדת את החומרים השואתיים. כמעט כל שירי קשורים בשואה. אני הרי ניצול שואה. הייתי מועד להירצח... בדרך כלל ראשית הפרי באה מהפריחה. אצלי הפריחה והפרי הם השכול, החיסול, הסוף הנורא. בתוך כל זה הייתי. לא האמנתי שאשאר בחיים. הלכתי ממקום למקום, עבדנו ליד כפרים פולניים ושם חבר שלי חטף כדור וצעק 'ממה', ונפל קרוב לידי. ראיתי את המוות כמו עיניי... וכשאני כותב, אני עדיין רואה אותו..."

שמונה ספרי שירה משלו (עד כה) מונח חים זה לצד זה במרף הספרים של שמואל סוכה: "לומר מלים שגועו בתוכך" (ספריית פועלים); "עץ השדה" (ספריית פועלים); "זמן בונה גשרים" (הקיבוץ המאוחד); "דבש מאוברנד" (ספריית פועלים); "בהידלק החושך" (ספריית פועלים); "אוווי העפר" (הוצאת "תג"); "כלוא בתיבת תהודה" (ספריית פועלים); "מעל באר הדומייה" (הקיבוץ המאוחד).

משפחה גדולה הקימו שמואל ורעייתו ברכה במשך חייהם בקיבוץ שמיר: בתו לווייה (מלשון לוויית חן), ושני בנים, נתן וגונן, שהולידו עשרה נכדים, שהולידו שלושה נינים... כן ירבו!!! ובכל זאת, למרות החיים הטובים והבטח חיים ומלאי היצירה, איני יכולה שלא לסיים בשיר על האחות הקטנה, שהייתה ואיננה ומלווה את שמואל סוכה לאורך כל חייו:

"אחותי הקטנה בתיה, דמויות ציפור דרור, / מקפצת בעליצות על הבדים / ביערות הירוקים. עיניי נעצמות מרוב עונג / ותשוקה למוות, כי רק במשך כנותני / אוכל להיפגש עם אחותי, בתיה".

אורה ערמוני

שמואל סוכה, המשורר, חבר קיבוץ שמיר שבגיל העליון, נולד בעיר ברז'נה (עצי הלבנה), באוקראינה, להוריו, ינטה ונתן, אח לבתיה. את תאריך הולדתו שמואל אינו יודע.

את שם משפחתו המיוחד, סוכה, שמואל מעולם לא החליף. "סוכה, שם משפחתי, פירושו ביידיש, מדרשה. מדובר במחרשה עתיקה מעץ, כפי שמופיעה בשיר ביידיש: 'אין דה סוכה, ליגט דה מזל ברוכה'... ובתרגום לעברית: 'במחרשת, כל אושרי ירשתי / אראה חיים טובים / ולא יחסר לי מה'..."

כן כמה אתה? אני שואלת את שמואל, או, ליתר דיוק, כן כמה אתה חושב שאתה?

"אני לא יודע בדיוק... בתעודות כתוב

שנולדתי בשנת 1931. אבל נדמה לי שאני יותר צעיר", מתברר שמואל. נפלא להבחין, שלמרות העצב העוטף את מרבית שיריו של סוכה, חוש ההומור שלו מלווה כל שיחה בינינו, כמו, למשל, האמירה שלו: 'אני חומד לצאן, וגם לבקר'... או, 'מישהו אמר לי עד כמה הוא שמח לקבל את ספרי, ואני הרי כותב את שירי בעצב רב, או לשמחה מה זו עושה'..."

שמואל גם אינו יודע את התאריך שבו נרצחו הוריו ואחותו על ידי הנאצים וערי זריהם האוקראינים. הוא היה אז כבן עשר (או תשע פלוס?), כשאביו הביא אותו לגוי מהכפר הסמוך, ומאז לא ראה את הוריו ואת אחותו.

"שנים לאחר בציר הדמים / האוון עוד מקוששת קולות / ביער השלו. אמי ואחותי הקטנה / נורו בקיץ 1942 לתוך הבורות / בברז'נה... אבי ואמי היו לגזרי / עץ במדורת המוות / ביער המושלג..." (מתוך השיר "קולות").

בידי מונח ספר שיריו השמיני של שמואל סוכה, "מעל באר הדומייה". כריכה שחורה מצפה את קדמת הספר ורק מנורת נפט מנסה להאיר ולהניס את החשיכה. כך גם השירים שבספר. ניסיון להאיר, ולו באור קלוש, את חשכת השואה.

"נשארתי, לא כדי להתבובז על / זוטות, אלא כדי לזכור / אתכם. כי השכחה קשה ונוראה / מן המוות. כי בימים אנחנו / עסוקים בלחיות, אך בלילות / על משכב בנן, בנרוד השינה, / הגעגועים מברסמים בנן / במלוא פה". (מתוך השיר: "לא לזר" טות").

האם כל ספרי קשורים לשואה?

"ברור", הוא אומר, "אני חלק מהשואה. חולם שואה, ישן שואה, אוכל שואה, חי את

השואה... כל הספרים שלי, בדרך כלשהי, קשורים בשואה, נוגעים בי, יוצאים ממני, ואני עצמי יצאתי מתוך השואה."

איך באמת ניצלת?

"היהודים חיו בגטו וליקטו פרנסה. בבית לא היה מספיק אוכל, היה ממש רעב. אבי החליט 'לחסוך' פה אחד, והביא אותי לכפר הסמוך, לאחד האיכרים שהכרנו. שמו היה סולטיס. אבא אמר לו: 'הילד שלי יהיה אצלך, וייצא כל יום עם הפרות למרעה'. האיכר הסכים, ונשארתי אצלו בכפר. יום יום יצאתי עם הפרות למרעה, לבוש בכגדים של האוקראינים, ודיברתי בשפתם, אוקראינית. הייתי ילד אוקראיני לכל דבר. 'בדרך מקרה לחלוטין נשארתי בחיים. רוב היהודים מהעיירה שבה נולדתי נרצחו, והעיירה נכחדה. למרבה האירוניה כל המשפחה שלי הייתה קשורה בדרך כלשהי לגרמנים שגרו לידם. כשפרצה המלחמה, התושבים הגרמנים עזבו לגרמניה, ולמי קום הגיעו האוקראינים. אז יצאה הפקודה והאוקראינים 'דאגו' לחסל את היהודים וביצעו את הרציחות הנוראות. רק לאחר מכן נודע לי שגם הוריי ואחותי היו בין הנרצחים."

ומה קורה אתך?

"אני הייתי עדיין אצל האיכר. לא ידעתי כלום על הרציחות. עד שיום אחד האיכר אמר לי שאסור להסתיר יהודים ושאני חייב ללכת. הוא נתן לי כיכר לחם והלכת'..."

לאן?

"לא ידעתי לאן אני הולך... בלילה הגעתי לסכך העצים ביער. בכיתי. צעקתי. תארי לך ילד כבן 9 לברו ביער עצי הלבנה, איך אמצא אוכל? אילו בעלי חיים יש ביער?

"ברקים ורעמים ואתה / לבדך ביער, בתוך חור / בעץ זקן נבוב. ענק, גדוש / פחדים. בכל שנייה חייך יכולים / להיגמר, ואין לך / ממי לקבל ולו / טיפת עזרה. תמיד / רעב, מוכן לאכול / כל דבר, ובלבד שיהיה / לך משהו להכניס / לפה..." (מתוך השיר: ברקים ורעמים).

"רק בינואר 1944 יצאתי מהיער, עם עוד יהודים, ואז פגשתי סיור של הצבא האדום. אני זוכר את עצמי בוכה בכי תמרורים, מחור בק בידי אלו שהצילו אותי. שלחו אותי לפי נימייה צבאית בעיר קורסק, נתנו לי מדים ואמרו לי שאהיה קצין... ואז, בשנת 1945, עליתי ארצה. הייתי בחברת נוער בגליליים, ההמשך היה במשאבישדה. רציתי להתגייס, כל החבר'ה שלנו התגייסו לפלמ"ח, לא ידעתי בן כמה אני, אז דיווחתי שאני בן 17, כי ידעתי שלפלמ"ח מגייסים גם את בני ה-17. הציבו אותי בגרוד 'פורצים' של חטיבת הראל. בין לבין הכרתי את ברכה מקיבוץ שמיר, ובעקבותיה עליתי לגליל."

ועד אז לא כתבת שירים?

"לא. ממש לא. לא הייתה לי שום השכלה בכיוון".

אז איך זה התחיל?

"בקיבוץ שמיר הכרתי ושוחחתי עם בן

הקייבוצים לא גדלו אף דונם מעיירות הפיתוח

ב-24 דני גיגי, מנהל המחלקה הציבורית של "ארגון 121, מנוע לשינוי חברתי", פרסם ב"דה מרקר" כתבה שכותרתה "האסי הוא קצה הקרחון, כל הנחלים זורמים לים של אי שוויון". טענתו העיקרית: "אנשי ניר דוד הם לא היחידים שגור לים את המשאבים של הציבור והפשי עים האלה של השתלטות על משאבי המדינה משקפים תופעה רחבה... המור עצות המקומיות, שבהן יש קייבוצים ומושבים, קיבלו מאות אלפי דונם של אדמה ואילו עיירות הפיתוח נכלאו בשטחים קטנים וצפופים... הקייבוצים והמושבים בנו ובונים גם כיום מרכזי תעסוקה, בתי אירוח, מבני תעשייה ומבנים למגורים על קרקעות מדינה שקיבלו בחינם והאוכלוסייה בעיירות הפיתוח 'נחנקת' בגלל צפיפות וחוסר יכולת להתפתח... מה הפלא שהר שויות המקומיות נשארו במצב של עוני... בעוד הקייבוצים והמושבים... פורחים על חשבון ניצול של המשאב הציבורי היקר ביותר - הקרקע".

גיגי מביא נתונים: "באופקים 28 אלף תושבים על עשרת אלפים דונם ובמועצה האזורית 'מרחבים' השכנה 13,000 תושבים על יותר מ-500 אלף דונם. בשרדות כ-25,000 תושבים על 6300 דונם, וב"שער הנגב" כ-7,500 תושבים על 180 אלף דונם. גיגי אינו שוכח את בית שאן, שקיבוץ ניר דוד, בדרך פלא, גזל ממנה ב-1936 את האסי, שלוש עשרה שנים לפני שרא-שוני העולים התיישבו בה ב-1949: "...כ-18 אלף תושבים מצטופפים על 7,440 דונם, ובעמק המעינות' חיים כ-12 אלף תושבים על יותר מ-250 אלף דונם. ולסיכום: 'הנתון המדהים הוא ש-8% מהאוכלוסייה... בישראל מחזיקים ב-86% מהקרקע...".

מה בדיוק מדהים כאן? זה המצב הנרמלי והרצוי ברוב המדינות: רשויות אזוריות שבהן אוכלוסייה כפרית קטנה, שולטות מנהלית בשטחים חקלאיים גדולים ולעתים גם בשטחים פתוחים גדולים - מדבריות, יערות, רכסי הרים, שמורות טבע ואגמים - כשרוב האוכ' לוסייה חיה בערים ששטחן קטן. טענות השווא של גיגי אינן חדשות. רבים, ובראשם עסקני הקיפוח המק' צועיים מ"הקשת המזרחית" ומגופים דומים, חוזרים בלי סוף על השטות הזו במשך עשרות שנים, ואפילו שכנעו חלק ניכר מאזרחי המדינה שהטענה נכונה. היום, כשמישהו אומר "אדמות הקייבוצים", התגובה האוטומטית של רבים היא, ששוב מזכירים את העוול

ההיסטורי הנורא שאין ספק שהתרחש. אבל עלילת שווא היא עלילת שווא, גם כשחוזרים עליה בלי סוף ואפילו כש מאמינים בתום לב שהיא נכונה.

התביעה להשוות את כמות הקרקע לחקלאי ולעירוני היא הזויה כמו תביעה להקצות שטחי קרקע שווים לשחקי ני טניס שולחן, כדורגל וגולף. תביעה כזו, בשם "צדק חלוקתי" מסולף, אינה קיימת בשום מקום בעולם. אם אזרחים בניו יורק הצופה יתבעו בשם "הצדק החלוקתי" חלק שוויוני בקרקעות של חוואי טקסס, סביר שישלחו אותם לבי דיקה. גם אין "קשת דמוקרטית רוסית" שדרושת ממעט התושבים בסיביר האינסופית להחזיר את שפע הקרקע ש"גזלו" לתושבי מוסקבה וסן פטרבורג ש"נחנקות" בצפיפות נוראית.

הדרך הנכונה לבדוק האם חלוקת הקרקעות בישראל צודקת או מפלה, היא להשוות נתונים ברי השוואה: הצפיפות בערים הוותיקות ובעיירות הפיתוח, וכמות הקרקע החקלאית למשפחה במושבי העולים, במושבים הוותיקים ובקייבוצים.

התוצאות יפתיעו רבים: בתל אביב 8,565 תושבים לקמ"ר, ברעננה 4,912 תושבים לקמ"ר, בכני ברק 25,512 תושבים לקמ"ר(0), ובנתניה 7,373 תושבים לקמ"ר. בבית שאן - 2,419 תושבים לקמ"ר, בשרדות 3,984 תושבים לקמ"ר ובאופקים 2,994 תושבים לקמ"ר. הצפיפות בתל אביב, למשל, גדולה פי 3.54 מבבית שאן, פי 2.14 מבשרדות, ופי 2.86 מבאופקים. וראה זה פלא: בתל אביב הצפופה והחנקת יש די מקום להמון עסקים ומשרדים, מוסדות ממשל, אתרי חינוך תרבות וספורט, מלונות, מסעדות ואתרי בילוי ובידור שמשרתיים ומפרנסים בכבוד לא רק את אזרחי העיר אלא גם מאות אלפי אזרחים מרחבי המדינה שמגיעים אליה מדי יום, ועוד נותר בה מקום לפארק הירקון הענקי ולמגרשי התערוכה. ואשר למצבה הכלכלי של העיר - הלי וואי על כל עיירות הפיתוח.

כך הפכו טיעונו של גיגי לאבק פורח: הצפיפות בעיירות הפיתוח היא הכי נמוכה במגזר העירוני.

יותר מזה: לא זו בלבד שהקייבוצים והמושבים לא גדלו קרקעות מעיירות הפיתוח. המצב העוברתי הפוך: המוע' צות האזוריות השכנות, נתנו לעיירות הפיתוח ולערים אחרות המון קרקעות. שדרות קיבלה קרקעות מ"שער הנגב", אופקים מ"מרחבים", קריית שמו"נה מכפר גלעדי, קריית גת מ"יואב" ומ"שפיר", נתיבות מ"עותה". בשנים 2011-2010 שר הפנים אלי ישי אישר

בית שאן, בניין העירייה. אם משווים צפיפות - הציפיות בתל אביב גדולה פי 3.54 מזו שבבית שאן

העברת אלפי דונמים של אזורי תע' שיה וקרקע לבנייה מקיבוץ רמת רחל לירושלים, מ"מטה אשר" לנהריה ול-עכו, מ"עמק לוד" לאור יהודה, מ"מטה יהודה" לבית שמש, רשימה חלקית מא. ומה במושבים ובקייבוצים? מאז

בישראל כ-4 מיליון דונם אדמה חקלאית בבעלות הציבור. כמחצית, 30,320 נחלות, בידי הקייבוצים, המחצית השנייה, 32,368 נחלות, בידי המושבים. רוב המושבים הם מושבי עולים, שבהם רוב התושבים הם מזרחיים. יש חבלי ארץ שלמים בני מאות אלפי דונמים, שבהם יש כמעט רק מושבי עולים!

ההוגנים לחלוצים עולי המזרח שהקימו המון מושבים ברחבי המדינה. גם מתברר שאף קיבוץ, מושב ומור' עצה אזורית לא "ביצעו פשעים", לא "גזלו" ולא "השתלטו" על אף דונם בשום עיירת פיתוח. להיפך: הם העבירו שטחי קרקע גדולים לעיירות הפיתוח ולערים אחרות - וגם למושבי עולים. כדי לחלוק על הטיעונים המנומקים שמוכאים כאן, לא די בסיסמאות ריקות על "צדק חלוקתי" הזוי. יש להציג עו' בדות מוכחות, מי גזל ממי, מתי וכמה - או להתנצל על עלילות השווא. לא שאין בישראל פערים אדירים. יש עוני נרחב, עמוק ומתמשך, גם ברוב עיירות הפיתוח. שיעור העוני בקרב המזרחיים עדיין גבוה מהממוצע. יש להיאבק בכל הכוח למען שוויון וצדק חלוקתי אמיתי, כזה שיעביר לשכבות החלשות את נכסי העושר האדירים

של הטייקונים ששולטים במונופור לים ובנקים, ולא אדמות חקלאיות שעיירות הפיתוח מקבלות מהישובים כשהן זקוקות לשטחים נוספים. התנאי לניצחון במאבק הזה הוא שבניו ונפי נים שכל הסיפורים על גזל הקרקעות שחנק את עיירות הפיתוח הם עלילות ושקרים שנועדו לסכסך בין מגזרי אוכלוסייה כדי להעלים ולהסוות את האשמים האמיתיים במצוקה ובפערים.

ולא לה שרוצים לדעת, עכשיו ומיד, במי מדובר - קבלו רמז שהוא חידה: באמצע שנות ה-70, בסוף עידן שלטון השמאל "המפלה והמנצל", וכעשרים שנה אחרי העליות ההמוניות, ישראל הייתה המדינה הכי שוויונית בעולם. ב-2020, 43 שנים אחרי שהימין עלה לשלטון ב-77, אותו ימין שמתיימר לשווא לקדם את המזרחיים לשוויון, להחזיר להם את כבודם הרמוס ולפטור אותם מהאפליה והניצול שממנה סבלו תחת שלטון השמאל, ישראל הפכה לאלופת עולם בפערים ובקיטוב כלכלי וחברתי בעולם המפותח. אז מי קידם את המזרחיים ומי רק חיך אליהם חיך מפתה כשדפק אותם חזק? התשובה בגוף החידה.

ונחזור לאסי בניר דוד: החוק מקנה לציבור זכות מעבר ורחצה רק בשני פסי קרקע צרים לאורך הנחל שלא ניתן להקים עליהם אפילו חוף רחצה סביר. השימוש ההמוני בהם רק יגרם סבל רב ולא מוצדק לחברי הקיבוץ. כבר ב-1960 "הגזענים המרושעים" מגיר דוד, העבירו לבעלות המדינה ולשימוש הציבור את הסחנה, גן השלושה, שה' קיבוץ הקים וטיפח והיה בעליו החוקי. בעמק המעינות וליד בית שאן יש המון פארקים וחופי רחצה, יותר מברוב אזורי ישראל. ואת המאבק על האסי מובילה קבוצה קיצונית שהפגיעה בקיבוץ, ולא החתירה לצדק והרצון ליהנות מרחצה באסי, היא מטרתה העיקרית, קבוצה שגם זוכה לייצוג יתר מוטה בתקשורת. זה מזיק ומיותר מפני שראש העי' ריה ג'קי לוי ונציגי הקבוץ מסכימים על פתרון משמעותי ומועיל: הור' מת מי האסי ונחל חרוד לפארק נח' לים, טבע ובילוי גדול שיוקם בבית שאן. כשייחתם הסכם כזה, יש לקוות שייפסקו ההסתה והעימותים והתלמי' דים, בבית שאן ובקייבוצים, ילמדו על החלוצים שבנו את עמק בית שאן והגנו עליו: אנשי בית אלפא והפציבה בשנות ה-20, מקימי ניר דוד וקיבוץ "חומה ומגדל" בשנות ה-30, והעולים, שמיד אחרי הקמת המדינה התיישבו בבית שאן, התגברו על קשיי הסתגלות קשים והתמודדו עם הפגזות ומחבלים.

סתגלנות של הנהגת התנועה הקיבוצית לשררה השלטונית ונזקיה

רעיון הפיכת המחלקה הרעיונית פור' ליטית, למחלקה ל"קשרי ממשל", רעיון שהותווה ע"י ניר מאיר מוכ"ל התק"צ, מהווה עדות נוספת ורשמית להתנערות הנהגת התק"צ מהשלחות הרעיונית של תנועה הפועלת מראשיתה לקימום הקואופרציה היישובית והארצית ככלי משמעותי לקיום קהילות הפועלות להקטנת אי השוויון בין בתי האב, ולפיתוח מדיניות של רווחה אוניברסלית בישראל. הרעיון של עידוד קשרים עם ממשל ויהיה זה ממשל מעוות ומעוות, מהווה רעיון סתגלני שאינו עולה בקנה אחד עם דרכה ומשמעותה החברתית של תנועת קיבוצים המחפשת את ייחודה הרעיוני, ומשקלה במרקם החי' ברחבי ישראל, מרקם הזקוק לשיקום סוציאלי-דמוקרטי.

המעבר מאורח חיים קומונלי לאורח חיים קואופרטיבי

בלחץ המציאות נולדה במרבית הקיבוצים הח' לופה של קיבוץ מופרט קואופרטיבי. היות וכל קיבוץ שעבר את שינוי אורח החיים עשה זאת בתהליך פרטני עם מטריית נורמות תנועתיות רופפת, נוצרה שונות גדולה ביותר בין דגמי הקיי' בוך המתחדש בקיבוצים השונים. הפרטת ההכנסה המשפחתית על בסיס שכר/הכנסות בני המשפחה, יצרה אי שוויון בכוח הקניה של משפחות שונות. בעיית המתקשים מאוד להתפרנס אמורה לקבל פתרונה בקיום רשת ביטחון הולמת לסף הכנסה משפחתית, אך מיסוי פנימי פרוגרסיבי של בעלי ההכנסות הגבוהות למימון רשת הביטחון לא עומד במבחן הזמן (במרבית הקיבוצים המתחדשים). למימון רשת הביטחון נחוץ משק קואופרטיבי מניב משגשג המבטיח משאבים הן למימון רשת הביטחון והן להגדלת הכנסת המשפחות ו/או מימון שרות קהילתיים חיוניים על בסיס שוויוני.

חדשנות טכנולוגית משק קואופרטיבי והסתייעות ביתרונות לגודל

במציאות הקיימת "השתחררו" (מכרו) מספר קיבוצים ממפעלים/ענפים מניבים, תוך התחל' קות החברים בחלק מפדיון המכירה ויעוד יתרת הפדיון למטרות שונות, תוך הפעלתו בשוק ההון הכללי ו/או במיזמים שונים הניתנים להנלה מהירה. הצורך בקיום ענפים מניבים שאינם עתי' רי עבודה לשם מימון רשתות ביטחון, גמלאות, ותוספת שוויונית להכנסה המשפחתית נבלע בג' חמת ההפרטה ואי האמון המתפתח בהפעלת כלים קואופרטיבים משותפים להגבת תועלת שוויונית לכל חברי הקיבוץ. החדשנות הטכנולוגית מדי' עית המחליפה עבודת אדם בהון חומרי ובפירות הון אדם, אמורה להכווין את המשק הקואופרטיבי להעדיף מוצרים ותהליכי יצור שאינם פוגעים בסביבה ומאופיינים במיעוט עבודת אדם. התמק' דות ביצור אנרגיה ירוקה סולארית, התפלת מים, ופרויקטים ציבוריים לטיפול סביבה נקיה, פא' רקים ירוקים לרווחת הציבור, ומוסדות השכלה ומחקר מתאימים להיות מאורגנים כקואופרטיבים של הון לכלל האזרחים וקואופרטיבים קיבוציים ובין קיבוציים בפרט. ההתארגנות הקואופרטיבית הבינקיבוצית באה בעבר לביטוי בארגוני הק' ניות, אשר הפכו גם לארגונים כלכליים פיננסים וכן בתשלובות החקלאיות האזוריות. התארגנות קואופרטיבית ארצית או אזורית של קיבוצים להשקעה בתעשיות ובעשייה דלעיל אמורה לה' ניב תוספת הכנסה שוויונית לכל משפחה קיב' צית, ועשויה להוות דוגמה ורעיון להתארגנות קואופרטיבים כלל ארציים המניבים לטובת האזרחים אשר יצטרפו אליהם.

עתידם של הקיבוצים הוא בפיתוח הרעיון והשויות הקואופרטיביות במדינת ישראל, כדגם שיתופי שוויוני לטובת כל אזרחי המדינה, להב' דיל מהסתפקות ב"קשרי ממשל" - כותרת מעוי' ררת דמיון ל"קשרי הון שלטון"

מדינת ישראל - יותר 'יהודית' או יותר 'ישראלית'?

הצגת השאלה באופן שהיא מור' פיעה בכותרת עוסקת בסוגיה שמצויה, לכאורה, במישור הפיי' לוטופי. עם זאת, במציאות מדובר בסוגיה שיש לה משמעות והשלכות מרחיקות לכת על דמותה ואופייה של המדינה בעשורים הבאים. מי מהשניים יגבר ומה תהיה בעתיד דמותה של המדינה, האם היא תהיה יותר 'יהודית' או יותר 'ישראלית'. בשטח פועלים כיום שני זרמי עומק איתנים הנעים - עדיין - בצירים מקבילים. אך במצב היחסים המור' כב הקיים כיום בחברה הישראלית, לא מן הנמנע ששני הצירים הללו ישנו כיוון ויגיעו יום אחד להתנגשות חזיתית של ראש בראש. כדי לנסות ולענות על השאלה ראוי תחיי' לה להבהיר מה מסתתר מאחורי כל אחד מהשניים. על פי התפיסה ההלכתית המ' קובלת, יהודי הוא מי שנולד לאם יהודייה. במדינת ישראל חיים כיום לפחות 7 מתוך 9 מיליון תושבים העונים להגדרה זו. לפיכך, על פניו, אין ספק בכך שמדינת ישראל היא אכן 'מדינה יהודית'. אך ההגדרה ההלכתית איננה מספיקה כדי לחדר את המשמעות הפוליטית-חברתית-תרבותית של המושג. רוב הציבור המוגדר כיהודי-חרדי, למשל, שואף במפורש להביא להגדרה דתית-הלכ' תית של מושג 'הלאום' ולשלילת 'המדינה הישראלית-ציונית'. על פי תפיסת עולמם של החרדים, כל עוד ישראל איננה מנוהלת עפ"י חוקי התורה וההלכה היהודית, וכל עוד מנהיגיה לא יהיו רבנים וחכמי התורה, אין למדינה בעיניהם שום משמעות ושום ערך.

גם מי שמוגדרים כזרם הדתי-לאומי, אלה שבעבר הגדירו עצמם כמפר'ל ציוני מתון (מפלגה דתית לאומית), עברו בשנים האחר' רונות תהליך הקצנה, הן בתפיסה הלאומית-לאומנית והן מול האיוון הנכון שהיה קיים בעבר בין 'מדינה יהודית' ל'מדינה ישרא' לית'. מזרם מרכזי ששאף בשנים הראשונות למדינה לקיים מצב של סטטוס קוו דתי עם רוב הציבור החילוני הלא-דתי, הפכו חבריו ומנהיגיו כיום למי שמקנים מקום גובר לה' לכה היהודית בחיים הציבוריים. מבחינתם, ראוי היה שחוקי המדינה יתבססו הרבה יותר על המשפט העברי, שת'אסר לחלוטין תנועת תחבורה בשבתות, שנישואין יתקיימו אך ורק ע"י סמכות רבנית מוכרת ושמערכת החינוך תיתן מקום רב יותר למסורת ולהיסטוריה היהודית לדורותיה. המהדרין שבהם היו ר' צים לראות סיפוח מלא ושלטיה יהודית על כל שטחי ארץ ישראל וגם - אם יבשילו הת' נאים - הקמתו של בית מקדש בנוי לתפארה על הר הבית.

חציה השני של השאלה - האם ישראל יותר 'ישראלית', אף הוא מורכב ובעייתי. רוב אז' רחי ישראל היהודיים שהגיעו ארצה מגלויות מזרח אירופה, מצפון אפריקה ומהמזרח התי' כון, מעולם לא התנסו בארצות מוצאם במש' טרים דמוקרטיים. גם אין להתעלם מכך כי הדת והלאום ביהדות משולבים זה בזה, באופן ששום 'קשר גורדי' לא יוכל להתיר. הדת היהודית היא במפורש דת לאומית. לכך צריך להוסיף כי דת, בעצם כל דת, אינה רואה בר' מוקרטיה ערך עליון. עפ"י התפיסה הדתית הצרופה, הריבון הוא האלוהים ולא העם.

מנגד, אלה השואפים להדגיש את הקוטב 'הישראלי' של המדינה הם מי שניתן להגרי' רם כבעלי תפיסה ציונית-יהודית, דמוקרטיית וליברלית, השואפים לקיים מדינה חילונית, מבלי להתכחש למסורת היהודית. במובן זה מי שנוטים לטובת 'הישראליות' הם אלה שמדינת ישראל חשובה להם בעיקר במשמ' עות הלאומית-ציונית ולא במשמעות הדתית-הלכתית. אפשר שבנושא הנדון ניתן ללכת בשיט' תו של פרופ' רוני גמזו, הפרויקטור, שמטיף לשיטת 'הרמזור' על פי רמות התחלואה מקור' רונה. כך, למשל, ניתן לסמן את המדינה לא' זורים שבהם בולטת נטייה ברורה לקוטב של 'מדינה יהודית' מול אזורים ויישובים אחרים, בהם יש רוב מפורש לטובת הקוטב של 'מדינה ישראלית'. ערים כמו ירושלים, בני ברק, בית שמש, מודיעין עילית, ביתר עילית ואחרות כמותן יסווגו בקטגוריה הראשונה, בעוד שע' רים כמו תל-אביב, חיפה, באר שבע, גבעתיים וכך גם מרבית הקיבוצים, יסווגו בקטגוריה השנייה. בתוך נמצא יישובים שהאוכלוסייה בהן מעורבת - 'יהודים' ו'ישראלים' בישובים אלה מתקיימים לרוב אורחות חיים משותפים, בבחינת "חיה על פי אמונתך ותן לי לחיות על פי אמונתי והשקפתי".

ההקצנה הפוליטית-מפלגתית שמתרחשת בעליל במהלך השנים האחרונות, מחדדת עוד יותר את סוגיית הזהות הלאומית מצד אחד ואת מקומה של הדת בזהות הזו, מצד שני. האיוון שאפיינ בעבר את החיים בצ' וותא, לנוכח האתגרים העצומים שכפניהם עמדה המדינה בשנותיה הראשונות, מופר בהדרגה ובהתמדה. מה שאנו רואים כיום זו במפורש העמקת והחרפת המחלוקת בין מי שמנסים לקדם אג'נדה יהודית דתית, לעי' תים לאומנית-ג'וענית, לעיתים אף משיחית, לבין מי ששואפים לקיים 'ישראל' ציונית, מבוססת על ערכים דמוקרטיים, ליברליים וחילוניים, מדינה שאליה משתייכים באופן שוויוני כל אזרחיה היושבים בתוכה - יהודים וגם לא יהודים.

החרפת המתח בין הזרמים השונים, ככל שהיא מתגברת ומקצינה, מקשה והופ' כת כמעט בלתי אפשרית יצירת הסכמה לאומית על מהות האזרחות ועל אופייה של המדינה - האם היא תתמיד ותשכיל לשי' מור על מורשת ציונית וערכים דמוקרטיים וליברליים, או שמא יום אחד יתגברו בה דווקא היסודות התיאוקרטיים והלאומניים. זו איננה שאלה היפותטית. נכון להיום, חלק משמעותי של הציבור נותן עדיפות ל'מדינה ישראלית'. עם זאת, אין להתעלם מן השי' נויים הדמוגרפיים-סוציולוגיים שחלים במפת החברה הישראלית ובמקביל, גם מן הניסיון הפוליטי הבלתי נפסק ב'מין' לנכס זהות בין תמיכה מפלגתית לבין דת, מסורת, עדתיות ולאומנות. שינויים אלה, לצערי, עלולים לחזק בעתיד את כוחם של אלו המ' בקשים לתת עדיפות וזיקה לכיוון 'המדינה היהודית'. ככל שמגמה זו תתחזק, היא תהווה סיכון מעורר דאגה לכל מה שנוצר עד היום בזכות 'המדינה הישראלית'. תהיה זו טעות בלתי-נסלחת להתעלם או להמעיט מעוצמת הסיכון הזה.

גם בגיל 94 מתעקש שר החינוך לשעבר, אהרון ידלין מחצרים, להשתתף בישיבות המועצה ולהשמיע את דעתו כציר מטעם קיבוצו. עופר רימון מסייע לו במסירות עם הזום.

נועה הקיבוצית תהיה אחראית על העסקת גורמי התוכן של העיתון. בהתאם להנחיות רשות העיתון. אתר התנועה הוא המקום לביטוי של מטה התנועה והעיתון הוא של החברים ולכן רשות העיתון היא זו שאחראית על מה שמתפרסם בו. נערך דיון בהשתתפות חברים אחרים וגם הנושא הזה הועבר להצבעה הממוחשבת.

גבי גרינפלד (כפר סאלד), יו"ר ועדת הביקורת הציג את דו"ח פעי" לות הביקורת לשנת 2018/19.

לבסוף אישרה המועצה קדנציה נוספת לגלעד בכרך נזבר התנועה, ונענתה לבקשתו של ניר מאיר להאריך לפרק זמן מוגבל את הקדנציה של גיל לין כמשנה למזכ"ל, בכדי שיוכל לתרום מניסיונו בתקופה המתגרת של הקורונה וישלים כמה משימות שלקח על עצמו.

עם סיום הישיבה איחל ניר מאיר לנוכחים שנה טובה ובריאות טובה, ואמר כי אסור להרפות את המתח בקשר להתנהלות מול הקורונה, כי אז יש סכנה אמיתית שהמגפה תתפשט בקיבוצים נוספים.

עוד אמר כי "קיום המועצה בזום בפעם השנייה מביא את הקהילות הקיבוציות לביטוי רחב הרבה יותר ולהשתתפותם של צירים רבים בקבלת ההחלטות. מסתבר שזו דרך משתפת יותר מאשר במועצות הפ"רונטליות, שגם להן יש חשיבות. אנחנו נבחן כיצד להמשיך את קיום המועצה באופן דיגיטלי גם כשתיגמר הקורונה".

חנה של מנכ"לית משרד האוצר, קרן טרנר איל. הוא חתם באמירה: "אני מציע לכולנו להיות בצד נכון של ההידברות והפשרה בנושא ניר דוד". אחריו דיבר ח"כ רם שפע (גבעת חיים איחוד) מכחול לבן על פעילותו כיו"ר ועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת ועל הפעילות המורכבת של פתיחת שנת הלימודים, בתנאים המיוחדים של השנה הנוכחית. רם שפע ציין כי הוא עומד בקשר הדוק עם אנף חינוך של התנועה הקיבוצית ונהנה להביא לוועדה דו"גמאות ל"תפישה חינוכית ייחודית".

לאחר מכן קיבלו צירי המועצה עדכון ממנכ"ל משקי הקיבוצים, רן רונן על פעילות ארגונו שהתרחבה מאוד בשנים האחרונות, ועל פרשת כנפי משק.

מנכ"לית התנועה, הדס דניאלי לין הציגה את השינוי המוצע בעי"תונות הקיבוציות. הדס הדגישה כי התוכנית המוצגת היא בהיקף ובמבנה דומה לפעילות בעבר מול "ידיעות הקיבוץ". התנועה הקיבוצית נדרשת למהלך כזה מכיוון שקבוצת ידיעות תקשורת החליטה לסגור את ידיעות הקיבוץ, ומזכירות התנועה קבעה כי לתנועה הקיבוצית צית דרוש עיתון מודפס. על פי המ"תוה המוצע תיכנס התנועה לשו"תפות עם כנס מדיה בעיתון הזמן הירוק, תוך שיפור התוכן, הגרפיקה וההפצה של העיתון. רשות העיתון (גוף עצמאי הפועל מטעם מוע"צת התנועה) תמשיך לפעול ותהיה אחראית על תוכנו של העיתון. הת

מועצת התנועה הקיבוצית אישרה את השינוי המתוכנן בעיתונות הקיבוצית, קדנציה שניה לגזבר התנועה והארכת קדנציה למשנה למזכ"ל התנועה

מועצת התנועה הקיבוצית "התכנסה" בשבוע שעבר בפעם השלישית בשנת 2020 ובפעם השנייה באמצעות הזום. 230 משתתפים בהם 189 צירים מ-131 קיבוצים השתתפו במועצה ואישרו ברוב גדול את הסעיפים שעמדו להצבעה

כי המאבק בניר דוד יוכרע בסופו של דבר בבית המשפט. נציגי הקיבוצים בכנסת ובממשלה, שר החקלאות ופיתוח הכפר, אלון שוסטר (מפלסים) ויו"ר ועדת החינוך התרבות והספורט ח"כ רם שפע עדכנו גם הם את הצירים בפעילותם. אלון שוסטר דיווח על המצב המורכב והשביר בממשלה ועל הנעה שה במשרדו. "אנחנו עומדים איתן על ביצור שלטון החוק ומגינים על שומרי הסף. לא אשנה את העמדה הבסיסית שאנחנו רוצים הכרה בד"כיות הבסיסיות שלנו כקהילות שיי"תופיות ומרחב כפרי. עצרנו רפורמות של פגיעה בעצמאות המשרד וע"פ הצומח השונים. אנחנו מקיימים מדיניות ייבוא אחרת של תוצרת חק"לאית. עסוקים בהתוויית הסכם חדש במשק החלב וענף המטילות. לצע"ר, נצטרך לחיות עם המציאות של הוותמ"ל אבל נפעל על מנת לרדד אותו ולהקטין את פגיעתו".

השר העריך כי צפוי קרב בנושא חלופת האגודה, והביע את תקוותו כי נצליח לייצב אותה אל מול הכוונות ברמ"י. לסיום דבריו אמר כי אי אפשר יהיה לחיות במציאות בה בעל עסק קטן בקיבוצים לא יקבל מענק פיצוי על נזקי הקורונה כמו שאר העצמאים במדינה, וכי הנושא נמצא על שול"מסמך הבנות בנוגע למחלוקות בין התנועה הקיבוצית לנוער העובד והלומד והנהגת דרוו ישראל. לדב"ריו, הנוסח שאושר על ידי מזכירות התנועה, מזכירות תנועות הנוער ודרורו ישראל מסמך, ככל הנראה, את סופו של הקונפליקט. שלמה גלזר, יו"ר הקהילה בניר דוד, עדכן את הצירים באירועים הקורים בקיבוצו בחודשים האחרונים כתוצאה מהמאבק על נחל האסי. גלזר הודה במילים חמות לא"לון שוסטר על עזרתו הרבה, והוסיף: "קיבלנו החלטה אסטרטגית יחד עם ראש המועצה האזורית יורם קרין ועם מזכ"ל התנועה ניר מאיר שלא להפוך את המאבק המקומי למאבק של התנועה הקיבוצית נגד כולם. הבנו כי תהיה זו שניאה חמורה לערב את התנועה הקיבוצית. התנועה עוזרת ומסייעת בכל יום ובכל שעה. זה מתואם, מושכל ומאוד נכון, ואנחנו מעריכים את עזרתם של יורם, ניר וצוותיהם. לשמחתנו אנחנו מתואמים עם ראש עיריית בית שאן, זיקי לוי המתפקד כמנהיג אזורי אמ"ת עם אחריות ושקול דעת. עם כל חומרתו של המשבר כדאי לשמור על פרופורציות. יש קיבוצים שרצים כבר 15 שנה לממ"ד...".

בסיכום דבריו העריך שלמה גלזר

יו"ר הישיבה, היה יהודה מרלא (עין החורש) והוא שהה עם מזכ"ל התנועה, המשנה למזכ"ל והמנכ"לית במשרדי "משק אנרגיה" לצורך ניהול הדיונים. הדיון נפתח באישור סדר היום בהצבעה היחידה שהתקיימה במהלך הזום ובאמצעו"תו.

מזכ"ל התנועה, ניר מאיר, פתח את הישיבה בעדכון הקבוע "ממועצה למועצה", וסקר את פעילות התנועה הקיבוצית מאז הישיבה הקודמת שהתקיימה בחודש מאי. בין השאר הציג את "שגרת הקורונה" ומסר נתונים עדכניים על היקף המ"גפה בקיבוצים. מאיר התייחס לשגרה המתוחה בדרום שכללה התחדשות טרוו הבלונים והשריפות מרצועת עזה, ואת המתח שאיננו פוסק בג"בול הצפון. בהמשך ציין את סדרת המפגשים עם חלק משרי הממשלה החדשה והדגיש כי "אנחנו נחוישים להפסיק את האפליה בעיכוב חלק מ"מענקי הקורונה" לעצמאים בקי"בוצים. חרף הצלחתנו החלקית, לא נרפה וננקוט בכל האמצעים העומ"דים לרשותנו בכדי לסיים את ההתנהלות הבלתי הוגנת הזאת", אמר. עוד מסר לצירי המועצה כי הצוות בראשותו של חבר הכנסת לשע"ר בר חיים אורון (ג'ומס) הצליח לייצר

מחזקים את הקשר הבין דורי בקיבוצים

52 רעיונות הגיעו לאחר פרסום המלגה שתינתן לעידוד מעורבות צעירים בקיבוציהם, בדגש על האתגרים שזימנה לנו תקופת הקורונה - ובפרט חיזוק הקשר הבין דורי בקיבוץ. בין הפרויקטים שאושרו ויצאו לדרך בימים הקרובים יש גינות קהילתיות עם פעילות חינוכית רב דורית, תיעוד סיפורי מקום, טורניר שחמט, פודקאסט מקומי, מפגשים בין דוריים בפאב, צילומי מקום תוך חיבור בין נערים וותיקים, תיאטרון סיפור, מפגשי מדיטציה, לימוד משותף של פרשת השבוע ועוד

"תקוותנו היא שהפעילות המוצלחת לשילוב רב דורי תתקיים גם על ידי אלו שלא בחרו בהם למסלול המלגות, ולא רק בקיבוצים שנבחרו". צילום: מתי חלילי. למצולמים אין קשר לתוכן הכתבה.

כית רב דורית, תיעוד סיפורי מקום, טורניר שחמט, פודקאסט מקומי, מפגשים בין דוריים בפאב, צילומי מקום תוך חיבור בין נערים וותיקים, תיאטרון סיפור, מפגשי מדיטציה, לימוד משותף של פרשת השבוע, ועוד".

הפרויקטים ייצאו לדרך בימים הקרובים ומחויבים לפעול בתדירות של פעם בשבועי-שבועיים למשך

פיתוח הון אנושי בתנועה: "הגיעו אלינו 52 רעיונות, מתוכם בחרנו את אלו שהיו נראים לנו המ"תאימים ביותר להגדרה של חיזוק הקשר הבין דורי, שרמת היציאות וההתכנות שלהם הייתה גבוהה ושהאימפקט של הפרויקט על הקהילה הקיבוצית יהיה מש"מעוטי. כל הפרויקטים קיבלו אישור מהקיבוץ. בפרויקטים שאושרו יש גינות קהילתיות עם פעילות חינוך

יצירתיות. לשם כך, הוצעה מלגה המזמינה צעירים להוביל פעי"לות חברתית משמעותית שתתרום לחיזוק הלכידות החברתית והבין דורית בקיבוץ. פעילות האנף חברו לרשת הצעירים בתנועה הקיבוצית והמסר הופץ לכל הצעירים בקיבוץ, צים, הוקמה ועדת מלגות משותפת והתחלנו לקבל פניות מצעירים שרצו לפעול בקיבוצם. שלומית צימרינג, הממונה על

גף חברה וקהילה עם לעצמו למטרה בתוכנית השנתית לחזק את הקשר הבין דורי בקהילה הקיבוצית. באנף חשבו ע.ל מספר כיוונים לפעולה ואז הגיע הקורונה, והנושא נהיה רלבנטי מתמיד. בתקופה שבה ההנחיות הן לא להתכנס בציבור, לא לקיים אירועי תרבות, להרחיק את הנכ"דים מהסבים והסבתות - זה הזמן ליצור קשרים בין דוריים בדרכים

חברת UBQ מקיבוץ צאלים תקים מפעל מיחזור בטכנולוגיה ישראלית בהולנד

חומר גלם מיוצר מפסולת ביתית, בתהליך שפותח בישראל

חברת הקלינטק הישראלית UBQ Materials בהולנד מפעל לייצור חומר גלם חדשני המהווה תחליף פלסטיק ידידותי לסביבה שעשוי מפסולת ביתית, וזאת בתהליך ייחודי שפותח בישראל המבוסס על פירוק החומרים למרכיבים הבסיסיים וחיבורם מחדש.

המפעל צפוי לייצר כ-70 אלף טון בשנה וזאת באמצעות המרת פסולת גול-

מית מגוונת, כולל שאריות אורגניות של מזון, נייר וקרטון, פלסטיקים מסוגים שונים לא ממוינים ואף חיתולים מלוכלכים ואשפה נוזלית הנאספת מהבתים, אשר חלקה הגדול לא ניתנת כיום למיחזור בדרגות אחרות. לשימוש בחומר הגלם, המופק בטכנולוגיה של החברה, יש השפעה סביבתית חיובית אדירה הודות לצמצום הפליטה של גזי חממה מזיקים ולמי-קסום הניצול של הפסולת עד קרוב ל-100%.

חומר הגלם שמייצרת UBQ משמש בייצור מגוון רחב של מוצרים ובהם מוצרי רי לוגיסטיקה - קופסאות, משטחי הובלה, פחים, חלקי מכוניות יוקרה, מוצרי בנייה - צינורות, גגות, פאנלים, ריצוף, ואפילו הרפסת תלת-ממד. לאחרונה החברה חתמה על הסכם עם רשת מקדונלדס בדרום ומרכז אמריקה לשימוש בחומר כתחליף לפלסטיק בייצור המגשים ועורכת שיתוף פעולה עם קונצרן הרכב העולמי דיימלר לשילוב חומר הגלם בתעשיית הרכב באירופה.

חברת UBQ הוקמה ב-2012 על ידי הזים יהודה פרל וג'אק (טאטו) ביג'וי המשמש מנכ"ל החברה בישראל ואחראי על פיתוח הטכנולוגיה וקידום הפעילות האזורית במזרח התיכון, אפריקה ואירופה. פעילות המוצר של החברה מנוהלת בקיבוץ צאלים. המוצר הוסמך על ידי Quantis, חברת הערכת ההשפעה הסביבתית המובילה, כחומר התר-מופלסטי הירוק ביותר בעולם.

קבוצת דוראל אנרגיה תקים בקיבוצים את פרויקט אגירת האנרגיה הגדול בישראל

שדה סולארי בגשר הזיו. צילום דוראל

קבוצת דוראל אנרגיה זכתה בהליך התחרותי הראשון של רשות החשמל להקמת מתקנים לייצור חשמל בטכנולוגיה פוטו-וולט-טאית בשילוב אגירה, המתחב-רים לרשת החלוקה. המתקנים בהספק מצטבר של 270-202 מגה-וואט (DC), ובשילוב מת-קני אגירה - בהיקף מצטבר של 400 מגה-וואט לפחות.

יכולת אגירת החשמל על ידי מתקנים ייעודיים תאפשר הזרמת חשמל לרשת הח' לוקה, גם בשעות החשיכה, יתרון שעד כה לא יושם בישראל.

השקעת קבוצת דוראל אנרגיה בהקמת המתקנים נעמדת בין 776 ל-913 מיליוני ש"ח. התעריף שישולם לחברה ולקיבוץ צים בגין החשמל שיוזרם לרשת מהמע-רות שיוקמו, עומד על 19.90 אגורות לכל קוט"ש (קילו-וואט לשעה) מיוצר, צמוד למדד המחירים לצרכן. בהערכה שביצעו בחברה, הפרויקטים צפויים להניב הכנסות בהיקף שנתי של בין 97 ל-73.5 מיליוני ש"ח.

קבוצת דוראל אנרגיה מקימה ומחזיקה פרויקטים בתחום האנרגיה המתחדשת,

מזה למעלה מעשור עם שותפיה בכ-150 קיבוצים בארץ. המהלך של דוראל אנר-גיה עם הקיבוצים מתכתב גם עם התוכנית הלאומית לאנרגיות מתחדשות של משרד האנרגיה הקובעת יעד של 30% ייצור חשמל מאנרגיות מתחדשות עד לשנת 2030. ענף אגירה האנרגיה מהווה ענף חיוני והכרחי לצורך עמידה ביעדים אלו. לצורך עמידה ביעד וכהלק מהתוכנית, משרד האנרגיה פועל לפיתוח מואץ של רשת החשמל ובמ-קביל קיבל החלטה להקפיא את קידומן של 4 תחנות כוח מזהמות לטובת הגדלת סך המתקנים הצפויים לייצר חשמל באמצעות אנרגיה מתחדשת בשילוב אגירה.

המהלך בכללותו יביא לקידום כל תע-שיית האנרגיה הירוקה בישראל.

קטנות קיבוציות אברהם שרון

שורה ראשונה

הנה ימים באים, ושוב חומה, ושוב מגדל, ושוב ההכרח להגן ולהתגונן מפני פורעים..

שליח, שליחים, שליחות

כך לשמור עליו מכל משמר, כאילו אם לא נשמור עליו הוא יברח. היא לא היתה מוכנה להתפשר אפילו לא על דיבור שקט - רק על שתיקה מוחלטת. היו תלויים שלטים שאסרו על אכילה ואפילו על רעש, זאת יכולתי להבין, אבל החומ-רה היתה שבה תבעה שמירה על שקט הפחידה אותי. עד היום אני מכנה אותה, ביני לביני, רודנית השקט. בכלל שמירה על שקט היה מוטיב מרכזי בילדות. אחד מביטוייה היה ההכרח, לא פחות, לשמור על שקט כדי לא להפריע למנוחת הש-כנים (גם אם מעולם לא נחו בין השעות שבהן נדרשה שמירה מוחלטת על שקט, אשר מעולם לא הפריעה להם הפרתו, כי הם לא שהו בביתם בשעות המיועדות לשמירה). איך שהוא, במקום שעקט יהיה נעים וטוב ורך הוא התקבע בתוד-עה וגם בזיכרון כאיום, כמשהו כמעט רע.

בידודות

שמחתי להיוודע, כי בממשלת נורבגיה יש שרה מיחדת הממונה על הבדי-דות. הקצאה וייחוד תיק לנושא חשוב זה ראויים לכל שבח. אלמלא היתה ממשלתנו מתפקעת מגודש שרים ותיקיהם (חלקם מיותרים ובזבזניים להחריד) היה בהחלט מקום וטעם ליעד בה גם משרד להפגת בדידותם של רבים מתושבי ישראל - במיוחד כיום, בעיצומו של משבר הקורונה, אשר הבדידות היא אחת מתופעות הלזואי היותר עצובות והיתר חמורות שהיא מעוללת ומחוללת. יש לי מחשבות על מי שעשוי להיות השר המתאים ביותר לתפקיד זה, אבל לא אסגיר את זהותו, כדי לא להביך אותו ועל מנת לא להצחיק אתכם: רק ארמוז, רמז דק כעובי חדק פיל, שלפני שבועות אחדים הוא בישר לאומה על מציאת חי-סון לקורונה. אם אתם תוהים, כיצד הוא יפיג את הבדידות, אומר זאת כך: כאשר יפורסם שמו אתם לא תפסיקו לצחוק ומי שצחק במלוא פה לעולם לא ירגיש בדידות.

שאלה

יש שאלות שמתירות לא רק ללא תשובה, ללא מלים, אלא ללא אוויר. כך חשתי, כשנשאלתי על ידי תושבים אחדים מבית שאן, מדוע אנחנו לא עוב-רים מהקיבוץ אליהם. במחשבה שנייה, כשחזרו אליי המילים והאוויר, אמרתי, כי מה שמשמח אותי בעיקר בשאלתם הוא ההערכה העצומה שלהם את עירם.

פינת הילדים

מי שלא ישכב עכשיו לנוח לא יקבל בהקמה קינוח. מי שימשיך עכשיו להרעיש אראה לו מה זה, בלי שירגישי.

שורה תחתונה

ראיתי אישה הולכת על ערפל, וכשלא ראיתי - התייתי: מי נמוג הוא או היא.

קכהילה, יש לנו אינסטינקט להתגייס למען נזקקים. להושיט יד, עזרה, שמיכה, תמיכה, מחסה. יש שיגידו שזו תולדה של ערך ליבה, חינוך, ערבות הדדית, או, בפשטות, להיות בני אדם. זה דחף להיחלץ לא רק בעת צרה אלא רצון לה-תגייס ולסייע במקום שאחרים לא עושים זאת, או לא עושים מספיק. לפעמים מדובר בשליח יחיד, לפעמים במשלחת, כך או כך, היינו הך, כך, יחיד או אחדים, זו שליחות. בלי מירכאות. ללא שמץ מלי-צה. אולי, בכל זאת, עדיין יש בנו משהו, חומק מהגדרה - מה הן המלים?! אבל הוא נוכח ומורגש ומעיד עלינו עדות אמינה ונאמנה - עדות המעשה - כי כאשר מתבקש, ודאי כאשר נדרש, אנחנו יוצאים מאזור הנוחות.

אסי

הנהג חרק את בלמי המכונית, הפשיל את הזנונית ושאל - "אחי, תניד, איפה האסי?" השאלה שלו קלעה אותי למצב מביך. מצד אחד, אמרתי בלבך, אם אנחה ואכוון אותו, אשיב ישירות על שאלתו. מצד שני, אולי איחשב משתף פעולה או, חלילה, מלשין? בין שתי האפשרויות ששאלתו פתחה בפניי, בחרתי בשלישית, שהיא קצת פחות משקר לבן וקצת יותר מהיתממות: הצבעתי על הכיוון הכללי והוספתי, פחדן שכמוני, בלבך, אל תגידי שאני שלחתי אתכם.

שאני כיתוב שלחתי אתכם.

חלופת בלפור

לא מעט (בלשון המעטה) מחברי קי-בוצים בכלל וחברי קיבוץ בית השיטה בפרט מפגינים, כידוע, מדי שבת על הגשר הסמוך לצומת הקרויה על שם קיבוץ. המעמד שלוכד את תשומת לבו, לא אחת, כשאני עובר שם ברכבי, הוא רגעי הסיום של המחאה, כאשר הם שבים עם אור ראשון של חושך, לביתם, ובידיהם הדגלים שהניפו. לא צריך להיסחף: מה שהם עושים הוא לא הקרבה, אבל הוא גם לא מובן מאליו. סביר להניח שהתייצבות שבועית קבועה לקראת צאת השבת אינה המקום והזמן לחוות בו עוד קצת מעונג שבת המנוחה. הם ראויים לחיזוק ולחיבוק.

שקט

היא שמרה על השקט לא רק בקפידה אלא באדיקות, ואם לדיוק - בקנאות. כיכד, לא הבנתי מדוע חשוב היה לה כלך

פרשת ניצבים וילך

דברים פרק כ"ט

{ט} אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וזקניכם ושטריכם כל איש ישראל: {י} טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מחניף מחטב עציף עד שאב מימיה: {יא} לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך פרת עמך היום: {יב} למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים פאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: {יג} ולא אתכם לבדכם אנכי פרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: {יד} כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:

הברית יזכה את עם ישראל במעמד מיוחד: "והייתם לי סגלה מכל העמים... ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שם ה'). כל העם קיבל את דברי משה וענה: "כל אשר דבר ה' נעשה" (שם ח). מלבד הבטחה קצרה זו אין התחייבויות אחרות מצד העם. בכריתת הברית השנייה נתקבצו כל ישראל. לפי רבנו בחיי היה צורך בברית שנייה כיוון שבני ישראל ביטלו את הברית הראשונה באמרום "אלה אלהינו ואלה אלהינו" (שמות לב:ד), כלומר העגל הוא האלוהים של ישראל. לכן חזר משה בארץ מואב וכתב אתם ברית שנייה. כדי לתת יתר תוקף לברית זו אילץ משה את העם לקבל את הברית באלה ובשבעה. ה' מינה עדים לברית - את השמים ואת הארץ (דב' ל:ט), כי עדים אלה קיימים לעולם. קשה לראות איך הם יכולים להעיד. אם ישמרו ישראל את המצוות יזכו בכל הברכות גם מיד העדים. ואם יעברו על מצוות ה', יד העדים תהיה בהם בראשונה: "ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה" (דב' יא:ז). כלומר העדים לא רק יעידו אלא גם ישתתפו במתן שכרם או בעונשם.

ספר דברים הוא נאום הפרידה הארוך של משה בו הוא פונה אל עמו ישירות. הוא אומר להם שהם ניצבים מול אלהים. הוא מדגיש את ראשיהם, את השבטים, את הזקנים והשוטרים, הילדים, הנשים, הגרים, כולם, כולל כולם, גם חוטבי העצים ושואבי המים, הנחותים ביותר בחברה. מעמד כריתת הברית מחייב גם את כל הדורות הבאים. אם לא תקוים הברית צפויים קללות ועונשים.

הברית של עם ישראל לא מסתיימת במעמד הברית בעת היותם ניצבים. נקבע לה "אות" בשבתות ובמועדים, כמו פעמון עדין, מזכיר לנו מדי שבעה ימים את המחויבות ההדדית שיש בינינו. היא ממשיכה באנלוגיה לחיי הנישואין בין בני זוג: אי אז בעבר, באחד הימים המרגשים בחיינו, עמדנו מתחת לחופה, ניצבים, איתנים, מחויבים, מלאי קדושה מגודל המעמד. היא מצררה על כך שאין לנו יום שבוע בו אנו מחדשים את הברית, אין לנו אות וסימן להיזכר בכל הטוב והחסד שיש בינינו.

על זקניכם ושטריכם - מה בין שופטים לבין שוטר? כותב יובל סיני. הוא תוהה מה תפקידם של כל נושאי המשרה הללו? עובדיה ספורנו מפרש: "ראשיכם, שהם שבטיכם, שבטי המושלים, והם הנשיאים והשרים אשר בידם שבת המושל. וזקניכם, והם השופטים, ושוטריכם, אשר להם כח להכריע בעלי הדין, ועל כל אלו הראשים מוטל להורות להמון מה טוב להם שיקבלו עליהם או ימאנו". ספורנו מחלק את נושאי המשרה לשתי קטגוריות: שופטים ושוטרים.

הברית של עם ישראל לא מסתיימת במעמד הברית בעת היותם ניצבים. נקבע לה "אות" בשבתות ובמועדים, כמו פעמון עדין, מזכיר לנו מדי שבעה ימים את המחויבות ההדדית שיש בינינו. היא ממשיכה באנלוגיה לחיי הנישואין בין בני זוג: אי אז בעבר, באחד הימים המרגשים בחיינו, עמדנו מתחת לחופה, ניצבים, איתנים, מחויבים, מלאי קדושה מגודל המעמד. היא מצררה על כך שאין לנו יום שבוע בו אנו מחדשים את הברית, אין לנו אות וסימן להיזכר בכל הטוב והחסד שיש בינינו.

רוב מדינות העולם מקובל בימינו, שהמשטרה היא חלק מהרשות המבצעת. היא נוטלת לעצמה פונקציות רבות, הנוגעות גם לרשות השופטת: גילוי עבריינים, הבאתם לדין, וניהול החקירה היסודית לבירור העובדות והמניעים לפשע, מבוצעים ע"י אנף החקירות במשטרה. על פי "תיק החקירה" מגישה שבת המשטרה המלצה אם להעמיד לדין את החשוד, ומעבירה את התיק לפרקליטות, אשר מגישה את "כתב האישום" לבית המשפט. בית המשפט מכריע את הדין לאור חומרי הראיות שהובאו לעיונו. ממקורות המשפט העברי במקרא, ספרות חז"ל, ובדברי פוסקים עולה, שהשופט היה מעורב בכל שלבי חקירת העברה והעדים. השופט היה כפוף לרשות השופטת, ושימש כזרועה הביצועית של רשות זו, ללא סמכויות חקירה עצמאיות.

היא ממליצה בחום, לא לשקוע תחת משא החיים, לא להתרחק, לא לשכוח להיות נוכח גם כשלא תמיד נעים ומתחשק, לא להתמסר לנוחות שבהתפרקות מול מסכי הטכנולוגיה במקום להיות ניצבים זה לצד זה כשצריך, לא לשכוח כי בתוך היום יום השוחק חייבת להיכנס גם קצת רוחניות וכבוד השמור לאנשים שאינם מובנים מאליו בחיינו. נישואין הם ניסוי מתמשך תוך כדי תנועת החיים המשתנים תדיר, ובהעדר יום שבועי שמציין ברית זו על כל מצוותיה, כדאי להיות יצירתיים ולבנות לעצמנו אות כלשהו, פעמון עדין שנדע לשמוע את קולו הקורא לנו לשוב בחזרה לקדושת הנישואין, שלא נשכח את היופי הפנימי והחיצוני שבכל אחד מאיתנו, שנזכור מדוע ולמה בחרנו בברית זו, ונח"דש ימיה כקדם מעת לעת עם "בגדי שבת", הדלקת נרות חגיגיים, זמירות ואוכל משובח לגוף ולנפש.

כבר בתקופת המקרא פעלו שני מוסדות במשור תף - שופטים ושוטרים. מה בין שופטים ושוטרים בכלל, ובתחום החקירה בפרט? במקרא נזכרים השוטרים בדרך כלל בסמיכות לבעלי תפקידים אחרים. וכך מתארם ויינפלד: השופט היה בדרך כלל כפוף לבעל משרה גבוהה ממנו. השוטרים סייעו לנוגשים הממונים עליהם בפקוח על עבודת המס של פרעה (שם' ה: ואילך, וראו במיוחד פסוק ד). הם עזרו בגיוס העם ובהכנתו לקרב (דב' כה: ואילך; יח' ג:ב). שימשו פקידים שסייעו לשופטים כפי שעולה מפסוק יח וכן מדברים א:טו (השווה יהושע ח:ג; כג:ב; כד:א; דברי הימים א כג:ד; כו:כט).

וינברג כותבת על הניצבים: גם בברית אחרות אנו "ניצבים", כמו בטקס בו אנו באים בברית הנישואין; כל העומדים מתחת לחופה "ניצבים" לקראת מעמד כריתת הברית בין בני הזוג. זהו רגע מרגש, הדמעות וזלגות, האהבה והיראה מרחפות באוויר, עוד רגע הרב יקדש את הזוג ויביא אותם בברית הנישואין. דברי ההמשך של משה רלוונטיים גם כאן; האל מכוון לכל הנשמות שעוד טרם באו לעולם וכך גם בברית הנישואין, הברית הזו אמורה לתפוס ולהיות "ניצבת" גם לכשיולדו הילדים. היא מעמיקה בפירוש המילה "ניצב". היא ההפך מ"אנך". היא מגלמת בתוכה הרבה משמעויות גלויות ונסתרות:

על כריתת ברית בין ה' לעם ישראל כותב פרויף יהושע עברי, שבפרשיות ניצבים-וילך משה רבנו כורת ברית חדשה בין עם ישראל לה'. הברית הראשונה נערכה בעת קבלת התורה בהר סיני, שם, מול כל העם, אמר הקב"ה למשה להזכיר לעם ישראל את כל אשר עשה למענו במצרים ולאחר היציאה משם (שם' יט:ג). הצלה זו מחייבת את עם ישראל לשמוע בקול ה' ולקיים את הברית עמו, אך קיום

אנו עומדים זקופים במלוא קומתנו, כמעט כמו עמידת "דום" בצבא. בטבע זהו המצב החשוף ביותר, וגם בברית - בעולם הרחוק, אנו מתיימרים כניצבים להיות הכי קרובים לעולמות של מעלה, למציאות רוחנית עליונה של מלאכים. הניצב עומד במקומו, הוא נוכח! במלוא הווייתו ואחריותו למעמד, היא מצטטת את חנה בשילה המקיימת את הברית בדבריה; "אני האשה, הנצבת עמך בזה" (שמואל א' כו). להיות "ניצבים" זה לא נוח. לעמוד עם משמעת

ברית אהבה ליאור נרקיס מילים: יוסי גיספן לחן: ליאור נרקיס (קטע מהשיר)

הולך וימביט פאשר שְׁלִי
מלאך של תמימות טהורה לפני
עולם ומלואו נגלה למולי
זו את שְׁתֵּהֵי לִי הַבֵּית הַחַם לְחַי
בוֹאֵי חֲבָקֵי אוֹתֵי
עַד שְׁאֲרֵי־שֵׁ חֲזָק אַתְּ פְּעִימוֹת לְבָב
אֵת מְתַק מְנַגֵּינֵי־שִׁימְתָךְ
אֲנִי נוֹלֶדְתִּי לְחַיּוֹת לְצַדִּיק
אֵת וְאֲנִי זֶה בְּרִית אֶהְבָּה
חֲלָקֵת אֱלוֹקִים לְשִׁבְעָה חֲתוּמָה
הַלְיָלָה הַזֶּה נְהִיָּה לְאָחֵד
כְּמוֹ שְׁנֵי לְבָבוֹת פּוֹעֲמִים בְּאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה
גִּסְפָן כּוֹתֵב עַל בְּרִית אֶהְבָּה, הַמְתַּכְתֵּב עִם בְּרִי
תָהּ שֶׁל וַיִּנְבְּרָה.

ברית לא מתרת שלמה ארצי ואסתר שמיר מילים ולחן: אסתר שמיר (קטע מהשיר)

לְכֹאוֹרָה, עוֹד פְּגִישָׁה מִיַּתְרָת
שְׁנֵי זָרִים נִתְקָלִים זֶה בְּזֶה
הוּא מְזַכֵּר נִשְׁפָחוֹת, הִיא נִזְכָּרֶת
הֵן זֶה יַד הַמְקַרָּה.
לְכֹאוֹרָה רַק שִׁיחָה מְנַמֶּסֶת
הַמְלִים הַסְּפָלוֹת בְּיוֹתֵר
הוּא פּוֹתֵחַ אֶשְׁנֵב, הִיא נִכְנָסֶת,
הֵן זֶה יַד הַמְקַרָּה.
אָן מִתְחַת לְפִנֵּי הַשֹּׁטָח,
כֵּל גּוֹפֵס רוֹעֵד מְאוֹד,
לֹא יוֹכְלוּ לְהַפְרֵד שׁוֹב לְבָטָח,
כִּי לְבָם יָקוּם וְיִמְרָד, הוּ
אֵל תְּנַתְּרֵי עֲלִיו
אֵל תְּנַתְּרֵי,
גּוֹרֵל הוּא לֹא סָתֵם תְּרַח עֵינֵי.
לְכֹאוֹרָה, הָאָוִיר עוֹד רָגוּעַ
לְכֹאוֹרָה, שׁוֹם דְּבַר לֹא יִקְרָה
מֶה טוֹוָה בְּיָנֵיהֶם גְּעָגוּעַ
הֵן זֶה יַד הַמְקַרָּה.
לְכֹאוֹרָה עוֹד אֶפְשָׁר גַּם אֶחָרֶת
לְכֹאוֹרָה בְּיָדֵיהֶם הַגְּלָגֵל
אָן קְשׁוּרִים הֵם בְּבִרְתֵי לֹא מִתְּרָת
בְּנִשְׁיָקֵת הַגּוֹרֵל.
לֹא בְרוּר אֵם הַבְּרִית שֶׁל אֶרְצִי וְשִׁמִּיר לֹא מוֹתֶרֶת
כִּי הִיא אִסּוּרָה אוֹ כִּי לֹא נִיתַן לְהַתִּירָה.
שֶׁבֶת שֶׁל בְּרִיתוֹת שִׁמְחוֹת בֵּין בְּנֵי אָדָם, לְטוֹבוֹת
מִטְרוֹת רֵאוּיוֹת וְאִמִּיתוּת.

074-7457405

הרפת והחלב קו לחשבון הזמן הירוק יבול שיא

הלווה הירוק

הלווה המופץ בכל הקיבוצים

רוצה לפרסם? שטח זה יכול להיות שלך!
לפרטים 074-7457405

לקיבוץ נחשון דרושה/ה
מנהל/ת מש"א
בעלת/ת נסיון מוכח
בתפקיד דומה
קו"ח למייל:
office@knn.org.il

לקיבוץ משאבי שדה דרושה/ה מנהל/ת מש"א

דרישות התפקיד:
• ניסיון קודם בתפקיד
• היכרות עם תהליכים קיבוציים
תחילת עבודה מיידי

קו"ח למייל: elisha5197@gmail.com

ג'ון דיר הירוקים שלא נגמרים!!!

י.קמחי בע"מ מציגה:
טרקטור משא ג'ון דיר
גיטור XUV560
אשר משלב איכות גבוהה
ומחיר אטרקטיבי

- מנוע בנזין איכותי, שתי בוכנות, בנפח 570 סמ"ק.
- הנעה 4 X4 + נעילות דיפרנציאל.
- שלדת מתכת חזקה.
- צמיגי מקסיס 6 פליי + חישוקי סגסוגת חזקים וקלים (אופציה)
- שמשה קדמית (אופציה)
- פילטר אוויר עליון מובנה
- מהירות מירבית 48 קמ"ש
- מתלים נפרדים אשר מנהצים את השטח ומגדילים משמעותית את כושר העבירות.

הגיטורים מעבר להיותם איכותיים ואמינים הם מצטיינים בעליונות אחזקה וטיפוליים נמוכות בהשוואה לרוב הכלים המתחרים.

קמחי בע"מ יבואן בלעדי
www.jkimchi.co.il
J_kimchi@netvision.net.il

כפר הנגיד מיקוד 76875
טל. 08-9421120, 08-9439294, פקס. 08-9421119
יוסי: 050-8575530 יובל: 050-8575535

למתאימים לפנות לרעות הכרויות
052-4403890

31 רווק אקדמאי נאה מאוד
ממשפחה טובה איכותי ויצוגי מעניין
ידידותי מאזור הדרום מעוניין להכיר
בחורה איכותית אינטלגנטית עם
תכונות אופי טובות לקשר רציני
לפרטים לפנות לרעות הכרויות
052-440390

65 נאה מאוד תכול עיניים אדם איכותי
אינטלגנט, רגיש קשוב מעניין מפרגן
מעוניין להכיר חברה לחיים נאה עדינה
קשובה, סבלנית עם שמחת חיים
רגישה לחברות כנה ואמיתית
לפרטים 054-2401174

70/180 אדם חכם אינטלגנט
קשוב חייכן, לבבי, איש שיחה מעניין
מתגורר בקיבוץ בצפון, לא ניד
מעוניין להכיר חברה לחיים לקשר
משמעותי ולחברות כנה ואמיתית אשה
אינטלגנטית איכותית לבבית חייכנית,
למתאימות לפנות
לטלפון 052-8342997

72 אלמן נאה חזות ספורטיבית נראה צעיר
לגילו, ספורטאי לשעבר, חובב טיולים ידידותי
רציני מקיבוץ ליד טבריה
בצפון עם כוונת רצינית מעוניין להכיר חברה
לחיים לחברות כנה ואמיתית,
נאה נעימה עדינה לבבית,
למתאימות לפנות לאדם
052-3864329

64 ג' בלי. בחור טוב עם כוונת טובות
ורצינית אדם רגיש מפרגן לבבי כנה וישר
עובד מבוסס מעוניין להכיר בחורה טובה
מבית טוב כנה ואמיתית רגישה טובת לב
למטרת נשואין לפרטים 053-6204105

למכירה

מכירת חיסולי! מכולות
קירור, מכולות מחסן,
מכולות לעובדים זרים,
מכולות לשירותים ומקלחות,
קראוונים למגורי עובדים.
052-2796686

לקיבוץ גברעם דרושה/ה מנהל/ת קהילה

תיאור התפקיד:
• אחריות כוללת על קידום וניהול חיי הקהילה בגברעם.
• ניהול ויישום תהליכים אסטרטגיים קהילתיים.
• אחריות על נהלי הצמיחה הדמוגרפית.
• אחריות לניהול תקציבי הקהילה.
• אחריות על הכנת תכנית עבודה שנתיית.
• הגדרת תפקיד מפורטת תימסר למעמדים.

דרישות התפקיד:
• ניסיון ניהולי.
• יכולת ראייה מערכתית קהילתית.
• יכולת הובלת תהליכים.
• הכרות והבנת דוחות כספיים.
• ניסיון בניהול קהילה בקיבוץ מתחדש - יתרון.

היקף משרה: 80%
קו"ח יש לשלוח נד לתאריך 20.09.20
דוא"ל: masha@gevaram.org.il

היכרויות

אורי בן 67 מחפש את החצי השני
שלו אוהב לתת להעניק לחייך
לפנק, ובעיקר מחפש חברה
לחיים.
אם נשמע לך מתאים זה
הטלפון 054-5278588

משרד הכרויות רעות לאיכותיים/ת
במשרדי ניתן להכיר בני זוג
ששואפים להיות מאושרים.
רווקים/ת גרושים /ת אלמנים/ת
אתם אלה שהשליטה המלאה על
חייכם להגשים שינוי משמעותי
בחייים, זמנו לחייכם אושר, אל
תשארו לבד. רכזו את החשיבה שלכם
בחשיבה חיובית ליצור שינוי משמעותי
בחייים. להיות מאושרים, להכיר בן/ת
זוג לחיים לקצר את התהליך בעזרת
יצור שינוי משמעותי בחייכם ונגיע
למטרה.

מומחית להכרויות: הורים מודאגים
שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות
כלבבם. המאגר מהצפון עד לדרום
כולם נבדקים על ידי תעודת זהות

לפרטים: מנהלת המשרד רעות
הכרויות 052-4403890
כתובתי באינטרנט
www.rdating.co.il

32 נאה אקדמאית נגנת במקצועה,
איכותית ידידותית נעימה ועדינה,
מעוניינת להכיר בחור רווק אקדמאי
אינטלגנט איכותי ורציני לנשואין,
מאזור המרכז

מעוניין לפרסם בלוח הירוק?

לפרטים: ttova@kenes-media.com
074-7457405

✓ פירוק והחלפת גגות אסבסט

✓ חיפוי מבני תעשייה

✓ חיפוי מבני מגורים

✓ חיפוי גגות כהכנה להתקנת פאנלים סולאריים

✓ חיפוי חוות חקלאיות

✓ יבוא ושיווק פייברצמנט גלי

כל מה שחיפשת תחת גג אחד!

- יבוא ושיווק פייברצמנט גלי
- מבית לנדיני איטליה - היחידי עם 20 שנות אחריות מעל חוות חקלאיות.
- ביצוע פרויקטים ברמה הגבוהה ביותר, עמידה בלוחות זמנים וראש שקט לשנים רבות.
- פייברצמנט - הבחירה של המדינה להחלפת הגגות בקיבוצים בעוטף עזה.

גג אחד ולתמיד!

אלטכנו אר.ג'י.אל בע"מ, קיבוץ גבעת ברנר

גיל: 054-2993388 | 08-9447012

info@altecno.co.il | www.altecno.co.il